
גיליון מס. 105 • י' בטבת תשמ"ח • 31.12.87
שבוע ספורט
מעריב
כמה מן הרגעים
הטובים והנעימים בחיים
קורים רק פעם אחת ביום
...קפה הבקר
...המים החמים במקלחת
...חולצה רעננה ומגוהצת
וההנאה העילאית שיש לך
מגילוח בג'ילט -
כל כך חלק, נח ונעים,
עד אשר אתה מצטער,
שצריך לחכות עוד 24 שעות
עד לגילוח הבא...
הצטרף למליונים הרבים
ברחבי העולם
אשר הפכו את
סכיני הגילוח של ג'ילט,
לנמכרים ביותר.
Gillette®
מס' 1 בעולם



על המסמר

עמנואל רוזן

יצחק שניאור, מאמן הפועל ת"א – כבר לא "יבש", שתקן ומשעמם, אלא כמעט "על תקן מוטל'ה שפיגלר" ■ בעיית החלוצים בהפועל ת"א קיימת מאז עזב אותה שייע פייגנבוים ■ שחקנים טובים לא אוהבים לשחק בחוץ כי שם שומרים עליהם ■ מדבר גם על בעיית הנבחרת

מאמן יצחק שניאור, אחרי שבת (1-1 עם בית"ר ירושלים, לפני שבת, עם הפועל לוד): "אילו הביאו מיוגוסלאוויה גם עשרה שחקנים..." (צילום: עדי אבישי)

סיכמנו לא לדבר הפעם על תקשורת, עיתונאים ועיתונים. יצחק שניאור עמד בסיכום הזה, כמעט ללא דופי. בשבילי, זאת היתה הפעם הראשונה לשוחח עם מי שהוגדר כשתקן, משעמם ו"יבש". אם ההגדרות נכונות, אז הלך לי הפעם קלף משוגע – או אולי האיש מעברו השני של הקו, רק התחזה ליצחק שניאור. הוא היה דברן בחסד, מעניין ואפילו מקורי פה ושם, עסיסי ובעל חוש הומור. שניאור על תקן של מוטל'ה שפיגלר.

– יצחק, אחרי ה־1:1 עם בית"ר ירושלים, דיברת על "באד לאק". אולי הבעיה היא באד סקורר'ס?

– "הבעיה של החלוצים לא נולדה בהפועל תל אביב העונה. היא קיימת מאז שעזב אותם שייע פייגנבוים ומאז לא הצליחו לפתור אותה, חוץ מעונה טובה אחת, של שבתאי לוי. כל חלוץ שהגיע להפועל ת"א נכשל. שלום אביטן, שלדעתי היה פעם חלוץ מצויין, לא הצליח. אלי יאני נכשל, ואחר כך, כאשר חזר לכפר סבא, היה מלך השערים. יש לנו עכשיו כמה צעירים על הכוונת, אבל זה יקח זמן. אי אפשר לפתור בעיה כזאת בתוך כמה חודשים. גם לאוחנה נדרשו כמה שנים טובות עד שהוא נעשה לחלוץ מצויין. אני עוד זוכר איך החליפו אותו כל פעם, כאשר היה כבר בן 19. כרגע המבוגרים שלנו לא מצליחים להבקיע, אז אני מנסה את הצעירים. אין לי מה להפסיד".

– את מי למשל?

– "למשל, לינהרט, שלצערי, בגלל שירותו במשטרה הצבאית, הצטרף לאימונים רציניים רק לפני שלושה שבועות והוא עדיין איננו נמצא בכושר גופני טוב. יכול להיות שהוא יפתור לנו חלקית את הבעיה. ישנו גם בני רובין, שהוא קצת עצלן אבל יודע לשחק כדורגל ועוד צעיר אחד מהנוער, אבי, שכחתי את שם משפחתו, שזימנתי אותו עכשיו. חוץ מזה, עוד לא התייאשתי משבתאי לוי. הוא היה פצוע וחוזר עכשיו לאימונים. אני לא מתייאש ועושה הכל כדי להבריא את החולייה החלשה הזאת של ההתקפה".

– ומה עם הקשרים? מדוע הם לא תוקפים ומבקיעים?

– "אני מנסה מדי פעם להעלות את אחד הקשרים להתקפה, אבל זה לא הולך. ניסיתי את ז'אנו, ניסיתי את רפי שמואל. עכשיו אני מתכוון לנסות עוד אחד".

– מי?

– "אני מעדיף קודם לשוחח איתו, כדי שזה לא יוודע לו מהעיתון. בקרוב תוכלו לדעת מי זה".

– איך זה שדווקא בהפועל תל אביב ישנה בעיה כזאת של חלוצים?

– "הרבה מקריות יש כאן, אבל גם סיבה נוספת: שחקנים טובים לא אוהבים לשחק בחוץ, כי שם שומרים עליהם חזק. הם מעדיפים את הקישור. שאלתי פעם את אחד השחקנים שלנו והוא אמר לי במפורש שהוא מעדיף את הקישור על ההתקפה."

– מה עם גילי לנדאו? אני מבין שממנו כבר התייאשת?

– "גילי הוא לא חלוץ ולא היה אף פעם חלוץ. אמרתי לו את זה".

– בשבת אמרת למישהו שקודם תחזיר את טייש לקבוצה ורק אחר כך את גילי. לדעתך הוא גמר עם כדורגל?

– "אני לא אמרתי שהוא גמר עם כדורגל. רק אמרתי שלא יתכן ששחקן יבקיע שער אחד בעונה ויקרא לעצמו חלוץ. אם הפועל תל אביב רוצה לזכות בתארים, היא צריכה שחקנים ברמה גבוהה יותר".

– והעובדה שגילי הוא סמל בהפועל לא משנה?

"גילי לנדאו הוא סמל? – יש חנות סמלים ליד בית־ברנר וכל אחד יכול לקנות שם כמה שהוא רוצה"

– "יש חנות סמלים ליד 'בית ברנר'. יש שם אלפי סמלים וכל אחד יכול לקנות. אנשים מדברים שטויות והעיתונאים מצטטים אותם. בכדורגל יש רק סמלים טובים. סמלים לא טובים – מחליפים".

– אם היית יכול, איזה חלוץ היית רוכש עכשיו?

– "אני לא רוצה לשחק בנדמה לי. למה לי לגרום לכל מיני שחקנים ללכת עם האף למעלה... זה גם יגרום נזק לקבוצות שלהם. ממילא, החלוצים הטובים שלנו משחקים עכשיו בחו"ל, ואלה שבארץ, הם לא מי יודע מה. אם היית שואל אותי על מועמדים מאיטליה או מאנגליה, הייתי אומר לך בלי בעיה מי מהם מתאים לי עכשיו בהפועל".

– איציק שניאור, הנבחרת. מה הבעיה שם?

– "הבעיה היא רמת הכדורגל בארץ. חשבו שמביאים מאמן מיוגוסלאוויה ופותרים את כל הבעיות. אולי אם היו מביאים משם גם 10 שחקנים, הבעיות היו נפתרות. המאמן טוב, תנו לו לעבוד בשקט ולנסות להוציא משהו מהמעט שיש לנו כאן בארץ". ■

מה בגליון

4–5: פסיכולוגיה בכדורגל; 6–7: מחכים לניסים; 8: כדורסל+; 9: 100 לתקוות; 10–11: מבשרי המאה ה־21; 12–13: חתיכות הטניס; 14–15: '87 בנ.ב.א.; 16: טמפסון; 17: קווינצקין; 18: טוטו; 20: יש עתיד; 21: 3 נקודות

בשער

כוכבי '87. למעלה, מימין: לנדל, ג'וינר, טייסון; באמצע: נאליס, ספורטאי השנה בן ג'ונסון, הכדורגלן מאדג'ר. למטה: הסמל האולימפי, מבשר '88

עורך: אלכס דורון
עריכה: טובי פולק
עריכה גרפית: שפי דגן
צלם: עדי אבישי
עורך מדור הספורט: אבי בטלהיים

שבוע ספורט

מודעות: גילה שניידר טל': (03)439442

פסיכולוגיה במובן כדורגל

במכון וינגייט, ביחידה למדעי ההתנהגות, ממתינים שאנשי המקצוע בכדורגל הישראלי יתחילו לקרוא לילד בשמו: לקבוצות כדורגל יש לעיתים בעיות פסיכולוגיות, ארגוניות – ויועץ נבון, במקום הנכון, יוכל לעזור יותר מהרבה משיחי־שקר, העולים כסף רב, ותועלתם זניחה ■ לנבחרת הטניס זה כבר עזר בעבר, נסיון חיובי צבר גם מאמן הכדורגל שמעון שנהר, כשהיה במכבי ת"א■ פסיכולוגיה לא מילה גסה

עמי כברי

ביחידה למדעי ההתנהגות בווינגייט מחכים שיתחילו לקרוא לילד בשמו. ממשיכים לחכות, אם לדייק. הביטחון העצמי של נבחרת הכדורגל, הריכוז של עמוס מנסדורף, הבעיות החברתיות בקבוצות – הם אומרים – זה הג'וב שלנו. על כרטיס הביקור כתוב: פסיכולוגים ארגוניים. יועצים חינוכיים, למי שנרתע. עדיין מחכים למשיח.

מיקי בר־אלי, ראש היחידה, פסיכולוג: "נוצר מצב פראדוקסאלי, שכל הזמן משוחחים על הנושא – 'ההוא היה בלחץ, זה לא תיפקד' – ולא עושים בנושא כלום. יש כאן באיגוד לפסיכולוגיה של הספורט אנשים שזו התמחותם. למה אנשים לא פונים?

"בוא תראה למה אני טוען שעכשיו זה הזמן להיכנס לעניינים", מציג מיקי את דבריו של עסיין הנבחרת, שמואל רוזנצווייג כששבועספורט מלפני שבועיים. "יש לדעתי צורך דחוף – אומר העסיין בכתבתו של אלי קמיר – להתחיל לעבוד עם פסיכולוגים מתאימים, שילמדו את השחקנים כיצד להכין עצמם לכל משחק, ואיך להשתחרר ממצבים קשים. שחקנים רבים מחפשים תשומת לב, וחשוב לתת להם אותה ובמינון נכון".

באקטואליה ובמדורי הספורט של השבועות האחרונים הצטברה כמות לא רגילה של מקרים שמתנבנים למגע ידם של בר־אלי וחבריו: *"במקביל לתכניתו להגברת האימונים, יגביר מיחיץ' את הפעילות הפסיכולוגית במטרה להחזיר את הבטחון לשחקני הנבחרת"; "הצוות המקצועי במכבי ת"א מתכוון לקיים השבוע שיחות אישיות עם כל שחקני הקבוצה, במטרה לאתר את הבעיות שמפריעות להם לשחק כמו שצריך". "ואנשי הקבוצה טוענים שהשחקנים סובלים מתסביך קבוע בשנים האחרונות: חוסר אופיה..." (מן העיתונות).*

מיחיץ', מן הסתם, ינסה לשקם לבדו את הריסות הביטחון העצמי. הוא לא פסיכולוג; במכבי ת"א ימשיכו לרדוף אחרי הזנב, עד שניצחון זה או אחר ירצה את האוהדים, והאימפריה תחזור לעצמה, עד להפסד הלא־מובן הבא. סביר להניח שמדובר באי־ידיעה, אף אחד לא עושה שם דברים מתוך רוע לב. ואולם, יש מי שניסה לעשות את זה אחרת. לעצמו, ביומן, הוא רשם מאוחר יותר: היה טוב. שמעון שנהר.

אוהד מעוז, פסיכולוג ארגוני, רמת־גני בן 32, פגש את שמעון שנהר במסדרון של ביה"ס למאמנים בווינגייט. שמעון הוא רכז קורס מאמנים; אוהד מרצה במכללה לחינוך גופני בקורסים לפסיכולוגיה וניהול. דיברו ביניהם וסיכמו שאוהד ישמש כפסיכולוג ארגוני במכבי ת"א. "התפיסה שלי, נוהג אוהד לומר, מתייחסת אל קבוצת הכדורגל כאל ארגון לכל דבר, מההנהלה ועד לכדורגלנים". העבודה עם קבוצת כדורגל מתבצעת בשני מישורים: הכנה מנטאלית של הקבוצה, וטיפול במשברים שצצים במהלך העבודה השוטפת.

אוהד: "אין אף מקצוע אחר בעולם שבו אנשים חייבים להיות מרי שבוע בשיא שלהם. רק בספורט. זה מאוד קשה להביא אנשים למצב כזה. המערכת המנטאלית אמורה להיות מסוגלת להביא את הכדורגלנים לשיא בכל שבת. קבוצה שמוכנה מנטאלית למשחק בשבת, מבחינתי, זה קבוצה שבאה עם רצח בעיניים. לדעתי, כדורגל זה מלחמה.

"קשה מאוד להביא קבוצה שלמה למצב של בשלות מנטאלית למשחק; יש פעמים שהבחורים ב'היי', וצריך להרגיע אותם; יש שהם ב'דאון', וצריך לעורר. דוגמה: אתה, כמאמן, רואה שהחבר'ה לא רציניים בהכנות לפני משחק. אני לוקח אותך הצידה, ואומר לך, תשמע, הכנס לחדר הלבשה, תפוס סתם מישהו, אחד שורק את הנעליים שלו על הספסל ותרביץ לו צעקה, שכל החדר יעמוד על הרגליים. יכול להיות שעשית לך את המשחק באותו רגע".

פסיכולוג לחיפה? לקשטן נראה הרעיון לא רצוי, עד מאוס

מיליאנקו מיחיץ' לא חושש להסתיר את העובדה שרעיון העוזרים למיניהם לא קונה אותו. לא מאמן כושר לא עוזר מקצועי, וודאי לא פסיכולוג. משבר מותו של אבי רן ז"ל, שלא ברור אם השלכותיו כבר ירדו מעל כתפי השחקנים, לא הביא את מכבי חיפה לבקש לה סיוע של פסיכולוג־ספורט. יודעי דבר אומרים, שלדרור קשטן הרעיון נשמע לא רצוי – עד מאוס. פני הדברים מעידים, לדעת הצופים מן הצד, שבשני המקרים מי שמשלם את המחיר הם השחקנים. אוהד מעוז: "המאמנים שאני מכיר הם לדעתי חצי־פסיכולוגים. מנסיוני בעבודה איתם, אדם כזה, שעובר כל־כך הרבה שנים עם אנשים, יש לו יכולת לזהות טיפוסים שונים של ספורטאים. לא הייתי מזלזל במיומנות שלהם. היתרון שלנו מתמצה בזה שאנחנו לא מעורבים רגשית במה שמתרחש. אנחנו לא נכנסים ללחץ ממה שעובר על הקבוצה לפני משחק, ובזמן משחק".

המאמן הוא הלקוח העיקרי שלנו, מסבירים הפסיכולוגים ביחידה למדעי ההתנהגות. הוא הדמות המרכזית בקבוצה, הוא האחראי למתרחש מאחורי הקלעים ועל כר הדשא. העבודה חייבת להיעשות בתיאום איתו, על־פי תפיסותיו ולפי הנחיותיו. במקרים רבים רצוי שהמאמן הוא שיוציא לפועל בעצמו את דרך הפעולה עליה סיכמו הוא והיועץ הארגוני. גם בסיטואציה לא נעימה, שבה המאמן הוא מקור לבעיות בקבוצה, יש דרך דיסקרטית לעבור יחד. "מאמן חייב לזכור שמעטים הם המאמנים שלא מתאימים לאף קבוצה", מסביר מיקי בר־אלי. "יכול מאוד להיות שעל־ידי תיקונים פשוטים למדי בהתנהגותו, תשוב המערכת לתפקד בצורה נורמאלית. יש, למשל מאמנים הסבורים שחשוב לקלל את השחקנים (תכתוב, בבקשה, שאני לא מוליך שום שמות...). לדעתי, תופעה כזאת היא דבר מאוד לא רצוי, והשיטה הוא פסול. זה דבר שפשוט מאוד לתקן אותו אצל מאמן. יכול להיות שהוא עבר עד לפני זמן קצר בקבוצה מסוימת, ושם הקללות דווקא עזרו. היום, בקבוצה החדשה, והוא מנסה זאת שוב".

[illegible]

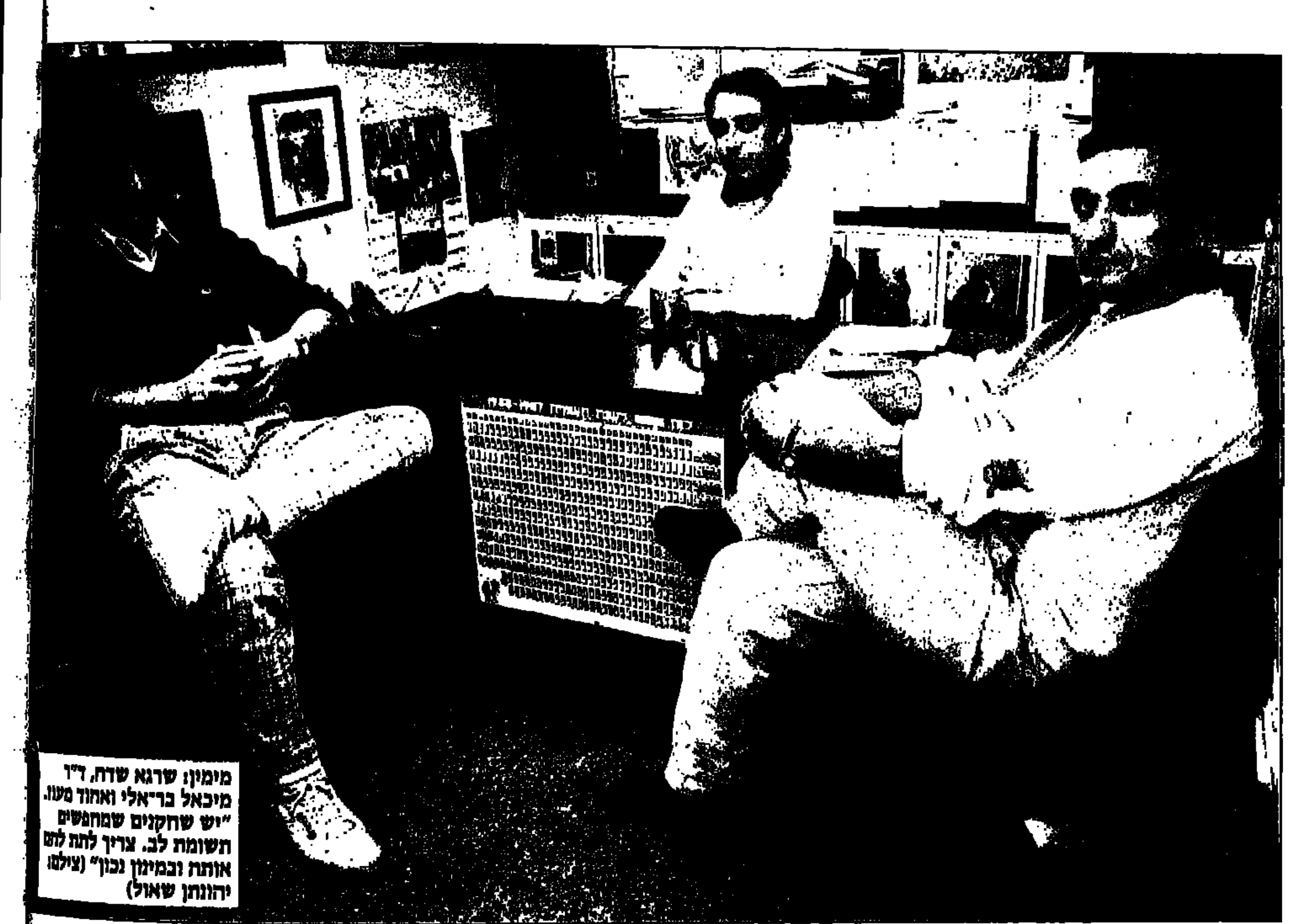
"...אבל מה שמדאיג יותר מהחולשה המקצועית הנראה...היא העובדה שזו נבחרת שאפילו אינה מסוגלת להילחם על כבודה...הבעיה העיקרית של הנבחרת כיום היא מוראלית" (מן העיתונות).

מה שמפריע לשרגא שדה, מי שעבר כפסיכולוג ויועץ לנבחרת הטניס שיצאה להודו, זה ש'מזעיקים' את הפסיכולוגים של היחידה למדעי ההתנהגות "כשהעניינים כבר בברוך". "העבודה חייבת להתחיל הרבה קודם, לא כשיש כרוך לפני משימה לאומית כלשהי. כאשר המועד קרוב, הספורטאים כבר לחוצים וטרודים בעבודה. חייבים ללמוד במשך תקופה ארוכה איך להגיע לכל אחד מהספורטאים, איך לפתוח אותו. לאחד צריך לספר בדיחה ברגעי מתח, שני אוהב שקט ברקות כאלה".

אז למה שקבוצת כדורגל תשלם כסף לפסיכולוג?...

שרגא שדה, פסיכולוג ספורט במחלקה למחקר וביחידה לספורט הישגי בווינגייט, מרצה בבי"ס למאמנים ובמכללה לחינוך גופני בווינגייט, פנה ביוזמתו אל דרי הרניק, יו"ר איגוד הטניס, לפני למעלה משנה, והציע את עזרתו בהכנה מנטאלית ובעבודה משותפת עם נבחרת הטניס של ישראל. "פניתי ביוזמתי והצעתי לעבור בהתנדבות. נגד בלגיה, בניצחון 5–0, הייתי צמוד לנבחרת, ועבדתי איתם כאן, בארץ. הייתי מסייע בהערות תוך כדי אימון. בבית המלון עסקתי איתם בהרפייה. אבל כשהתחילו הנסיעות לטורנירים בחו"ל, צ'כיה והודו, כבר לא יכולתי לעקוב אחר הדברים מקרוב. לצערי, בגלל שאנשים חוששים ואין מודעות, הקשר ניתק. יש רק טניסאי אחד מהחבורה ששומר איתי על קשר, אבל הוא עושה את זה בסודיות מוחלטת, שאני מכבד ובהחלט יכול להבין אותה. מדובר, אחרי הכל, באנשים שרוצים להופיע כמצליחנים. פסיכולוג זה בכל זאת משהו שאנשים קושרים אותו בטעות עם מצב עניינים לא טוב".

יש בעיה, בפירוש. אוהד: "אנחנו מנסים לעורר את המודעות של הקבוצות לעניין, כי במקום שאין מודעות, קשה מאוד למכור את זה. פסיכולוג לא נותן זריקות ובטח לא מבקיע גולים. במקרה הטוב, הוא מסוגל לעורר מנטאלית את הקבוצה, אז למה שקבוצה תשלם כל־כך הרבה כסף? במקומו אפשר לשלם לעוד חלוץ רכש בינוני. על דברים כאלה אני יכול רק לומר לך, שפסיכולוג מסוגל בעבודה נכונה [illegible] ניצחון אחד, אבל חשוב, שיביא הרבה כסף. [illegible] הקלאסית זה חצי גמר־גביע, שאם אתה [illegible] אתה מקבל הכנסות מהקהל שמגיע לגמר, [illegible] פרמיות ל־22 איש". ■



מימין: שרגא שדה, ד"ר מיכאל בר־אלי ואחוד מעוז. "יש שחקנים שמחפשים תשומת לב. צריך לתת להם אותה ובמינון נכון" (צילום: יהונתן שאול)

שרגא שדה: בואו נמנע מהקהל להלביש את כל הזבל

לשרגא שדה ניתנה הזדמנותו לעקוב מקרוב אחר הדרך שבה מגיבים ספורטאים מפורסמים להתייחסות התקשורתית אליהם. הכח של התקשורת הוא עצום, טוען שרגא, וכדאי שהכותבים למיניהם יבינו את משמעות הדבר. "הרוב המכריע של הספורטאים בולע כל מילה שכתובה בעיתון. זה חלק מקיום הפופולאריות שלהם. לעיתים, יש בזה סכנה".

שרגא עבד עם נבחרת הטניס בתקופה שעמוס מנסדורף ספג ביקורות קשות מהעיתונות בשל התנהגותו במגרש. "לא נותנים לעמוס להיפטר מהדימוי שדבק בו. הדימוי התקשורתי לוכד ולא נותן לבנאדם להשתחרר. ישר קופצים עליו כשהוא זורק מחבט על המגרש. עמוס נהג לזרוק מחבטים פעם במשחק, אחרי זה פעם בטורניר והיום פעם בשנה. לשינוי המשמעותי הזה באופי של עמוס אף אחד לא מעוניין להתייחס. רק ל'זרק או לא זרק'. מי שמכיר את עמוס יודע כמה הוא נלחם בשיניים להשתחרר מזה והדיווח האגרסיווי מקלקל. הייתי מבקש, בואו נמנע אם אפשר מלהלביש את כל הזבל, התוקפנות והחרא שלנו על מישהו שנראה לנו מתאים. הדבר הזה מחזיר אותו לפעמים אחורה בבום ומקלקל עבודה של שנים".

"בניח שלמיחיץ' יש בעיה שמקשה עליו את העבודה – אוהד מעוז, בדוגמה משלו – כל הכתיבה המנופחת הזאת, '8 משחקים בלי ניצחון, 100 משחקים בלי שער' – כל זה רק מגביר את הבעיה אצלו, זה לא פותר אותה וזה הופך אותו לאנטי. ההגיון כאן לא ברור לי".

שנהר: יש מקום ליועץ בנבחרת

שמעון שנהר, מאמן הפועל כפר־סבא, עבר בשנה שעברה עם אוהד מעוז במכבי ת"א. את העבודה עם פסיכולוג [illegible] תייק אצלו כחויה מוצלחת. לפני כחודש וחצי, בסימפוזיון שערכה היחידה למדעי ההתנ[illegible], סיפר שמעון, רכז קורס בבי"ס למאמנים: "העירותי יועץ ארגוני לקבוצה, כשראיתי שיש [illegible] חברתית בתוכה, אך עשיתי זאת במסווה של מחקר שעורך ידיד וכו', בגלל הפחד שיש לאנשי [illegible].

"העזרה הרבה [illegible] שקיבלתי היתה בהכנת הקבוצה למשחק עצמו. כלומר, ליועץ היה את הזמן לראות דברים מ[illegible] אובייקטיבית, בלי המתח של רגע לפני 'גיהנום המשחק' – בעיות הקשבה, בעיות ריכוז, מתח [illegible].

"המישור השני [illegible] החברתי, לחצי הקהל, עיתונות, חברים לקבוצה – קשה להשתלט על־כך לבד ובזאת למעשה הצלנו את הקבוצה".

– שמעון שנהר, לא חששת לעבוד עם פסיכולוג ארגוני?

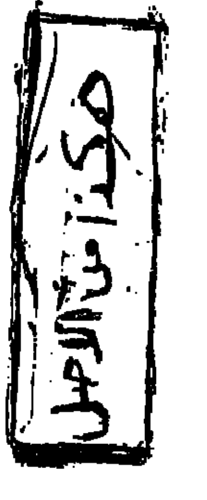
"לא, להיפך. הוא חיזק אצלי הרבה מאד אמונות שהיו לי לגבי שיטות עבודה שכדאי לנקוט בהן. יישמתי דברים והוא אמר לי שזה נראה לו טוב. היתה בין שנינו הסכמה הדדית שהוא עובר רק דרכי. אין דבר שהוא עושה בלי הסכמתי או ללא ידיעתי".

– אז למה לא סיימתם בעבודה משותפת את העונה?

"היתה איזו הדלפה לעיתונות ונוצר איזה חיץ בתוך הקבוצה, שבגללו הוא נאלץ להפסיק לעבוד. אני הייתי חייב להשלים עם זה, אף על־פי שהוא עזב בשלבים הכי מכריעים של העונה, בשלבי חצי־גמר וגמר הגביע".

– יש לדעתך מקום ליועץ ארגוני בנבחרת ישראל של היום?

"יש בהחלט מקום לאדם כזה בנבחרת ישראל, אבל זה איש שיוכל לעזור הרבה מאד גם בקבוצות. אני מאמין שהיום צפויה עבודה רבה לנבחרת ישראל ואיש כזה עשוי בהחלט להוסיף לצוות".





זקוקים לניסים

ניסים ברדה (שמשון) וניסים כהן (בית"ר ת"א), סבורים שמקומם בנבחרת ישראל למשימת אוקיאניה – אבל הם לא שם ■ מה יש להם לומר על כך? ■ מה לוחץ עליהם? ■

אלי קמיר

עכשיו זה גלוי: מצבה של נבחרת הכדורגל הישראלית, איננו טוב. יש אומרים שזו הגדרה זהירה מאר, לשון המעטה. ראוי יותר לומר: בכי־רע. מועד המסע הגדול לאוסטרליה וניו־זילנד, למשחקים הקדם אולימפיים של ישראל, באזור אוקיאניה – מתקרב ואצל לא מעטים גוברת, עם זאת, התחושה שסיאול – מתרחקת.

מנבחרת כדורגל בינונית ומטה נעשתה ישראל בעידן מיחיץ', לאוסף בועטים שכלל אינם מזכירים צוות, קבוצה – בטח לא נבחרת.

נסיונות רבים נעשים כדי להוציא מהחבורה הזאת משהו, להפיק מהם תצוגה שתחמם מעט את הלב. עד כה – ללא הצלחה. הסגל דומה לתחנת רכבת: מזמנים את זה, מנפים את ההוא: בנוסף לכך החלו באחרונה לדבר על יועץ, אבל עד מהרה התברר כי בעצם הכוונה היתה ל...יורש.

משחקי המבחן, עד כה, עשו את שלהם. חשפו לכל, מה שבעצם, ידענו – אך משום מה לא רצינו להודות בו. ככל שנוקפים הימים, ככל שקרב "יום הדין", באוסטרליה – רומה שרק לדבר אחר זקוקה הנבחרת הזאת: למעשה ני־סים.

...ושני נסים, משחקים בליגה הלאומית.

● ניסים ברדה (31 וחצי) בלם שמשון ת"א, מגלה באחרונה כושר משביע רצון. בעידן יוסל'ה מירמוביץ' היה ברדה שחקן סגל קבוע. עם נחיתתו של היוגוסלאווי מילינקו מיחיץ', נפקד שמו של הבלם עתיר האנרגיה הזה – ומשום מה לא הועלה שמו בין המועמדים. נסים ברדה אינו קיים ברשימותיו של מיחיץ'.

● ניסים כהן (32 וחצי) החל את דרכו במדים הלאומיים עוד בעידן ג'ק מנסל. שש שנים היה בסגל, אולם הזדמנות אמיתית, הזדמנות שיש בה אורך זמן, סבלנות ואורך־רוח – לא קיבל מעולם. מדוע? – תשובה ברורה אין.

טבעי איפוא, שיש להם, לשני הנסים, לא מעט על הלב. כואב להם שהם בחוץ, שאינם בסגל שממנו תורכב נבחרת הכדורגל למשימה הנכבדה ביותר שידעה בשנים האחרונות. שיחה עמם מגלה, כי לא פחות מזה, אולי יותר, כואב לשניהם מצבה של הנבחרת. אם תרצו: פטריוטיזם אמיתי.

החלטנו לדבר עמם – לשמוע מה יש להם לומר, איש־איש כסגנונו איש־איש, ככל שניתן היה לדובבו ולחלץ ממנו את אשר "יושב על ליבו" תקופה כה ארוכה.



ניסים ברדה: הנבחרת זקוקה בדחיפות לשינוי

ניסים ברדה: "מבחינת הבלמים אני כיום הטוב ביותר"

– ניסים ברדה, שמעתי שאתה בכושר טוב...

– "כן בכושר מצויין".

– מעניין, הרי לא נעשית צעיר?

– "אני עובד קשה. משקיע כל מה שיש לי ומתאמן כל השבוע. הקבוצה שלי פתחה את הליגה בכושר גרוע. הפסדנו למכבי ת"א, הוצאנו פעמיים תיקו והפסדנו לנתניה. מיד לאחר מכן היתה אסיפה שבה קיבלנו על הראש. עמי פוטל דיבר איתי באופן אישי ודבריו נגעו לליבי. לקחתי ברצינות את השיחה, התחלתי לעבוד קשה וחזרתי לעצמי".

– בקיצור, ענית לאלה שהספידו אותך.

– "הספידו אותי בתקופה של נתניה, כשלא שיחקתי הרבה".

– ולא שיחקת טוב.

– "כן, חשבו שגמרתי. אבל אז בדיוק הגיע מיחיץ' – ולא חזר והזמין אותי לנבחרת. הוא העדיף את מנשה שמעונוב. אבל העובדות אומרות שההגנה שלי קיבלה הכי מעט שערים בארץ. זה מה שנקרא: 'יש לי קבלות'. אני משרה בטחון על ההגנה – וזו עובדה. לפני שנתיים, הביאו שני שוערים שהחליפו את אבי חרד, מפני שהוא לא היה טוב. אבל רק יחד איתי, אבי חרד הוא היום השוער מספר 1 בארץ. עובדה".

– זאת אומרת שגם אבי חרד טוב, בזכותך?

– "בוא נאמר שאם אני הייתי חלש, גם הוא לא היה מצטיין".

– ועכשיו אתה מאותת למישהו?

– "לא יודע. אני לא מאותת לאף אחד. למי אני צריך לאותת?"

– למיחיץ', למשל...

– "מיחיץ' ראה ורואה אותי מספיק. אם היה חושב שאני מתאים לו, הוא היה מזמין אותי לסגל. אבל בינתיים הוא לא עושה זאת, למרות שברור לכולם שמבחינת הבלמים בארץ, אני עכשיו בכושר הטוב ביותר".

– אתה נשמע בטוח בעצמך...

– "אמרתי לך כבר: יש עובדות ויש קבלות – ועם עובדות, הרי אי אפשר להתווכח. תגיד אתה: מי יותר טוב, שמעונוב, שבכלל לא פוגע בכדור, או אני? לי יש קבלות!"

– העיקר, נסים, אתה חושב שמקומך בנבחרת?

– "שמעתי שמיחיץ' דוגל בנבחרת צעירה. ואולי זו הסיבה היחידה שאני לא נמצא שם, היום. אבל לדעתי הוא לא מבין, שמי שיוצא למשימות קשות כמו אלו שנקבעו לנבחרת, לא מסתכל על גיל – אלא רק על יכולת. ניסים ברדה בגיל 31 וחצי, יכול לתרום עדיין לנבחרת, בלי שום ספק".

– בוא נקרא לילד בשמו. אתה מרגיש שעושים לך עוול?

– "אחת הסיבות שהתקשרת לראיין אותי, זה בגלל שאני טוב. עובדה שגם אתה שמעת על כך. אני זוכר, כשהייתי בפ"ת, קיבלתי הרבה מאוד כתבות. העיתונים פירגנו לי ודחפו אותי קדימה להצליח. זה עזר, אי אפשר להתעלם מכך. מקצועית, אין ספק בכלל שהנבחרת של היום חלשה. מנסים שם לבנות משהו לטווח ארוך, אך שוכחים שהזמן הולך ומתקצר. לפני משימה לאומית כה נכבדה, אסור להתעסק בבניות".

– יש סיכוי שתחזור לנבחרת?

– "אם יקראו לי לדגל, אלך ברצון. אני, בגיל שלי, לא אבקש מאף אחד טובות ולא ארוץ אחרי זה. אם יזמינו אותי, אתייצב בשמחה למשחקי הנבחרת. אני חושב שאין צורך להביא את ההוא מסקוטלנד, בזמן שאני יכול לעשות את תפקידו לא פחות טוב".

– ואתה מאמין שיהיה בסדר?

"כמו שהנבחרת נראית באחרונה, היא זקוקה לשינוי קיצוני"

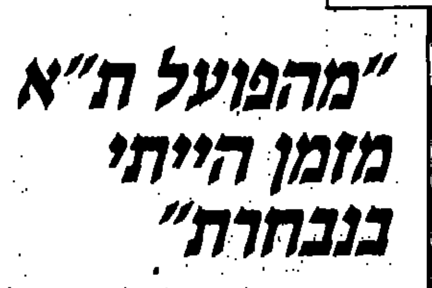
– "אני יכול רק לקוות. המאמן שלי, יענק'לה גרונדמן, אמר שיש לדעתו כמה שחקנים משמשון שראויים להיות בנבחרת. לדעתי, אני אחד מהם. אין לי ספק שאני בכושר מצויין ויכול לעזור במידה רבה לנבחרת ישראל".

– איך תרגיש, כשהם יהיו באוסטרליה?

– "ארגיש טוב. אני כבר הייתי באוסטרליה. אם המאמן יחליט שמקומי לא שם, אחזיק להם אצבעות. זה הכל".

– ומה דעתך, הם יעלו לסיאול?

– "כמו שהם נראו במשחקים האחרונים, קשה לי להאמין שיצליחו. הנבחרת זקוקה ברחיפות לשינוי קיצוני. לפני שלוש שנים היינו הרבה יותר טובים – ולא עלינו לאולימפיארת לוס אנג'לס." ■



ניסים כהן: בגיל 32 וחצי אני רץ יותר מבן 18

ניסים כהן: "מהפועל ת"א מזמן הייתי בנבחרת"

– ניסים כהן, הזכירו אותך השבוע...

– "איפה?"

– בעניין מיחיץ'.

– "לא יודע, לא שמעתי. אבל באמת הגיע הזמן שיעשו סדר. לא, זה לא בעניין ניסים כהן, בחיי שלא, הבעיה היא שיש יותר מדי שחקנים שצריכים להיות בנבחרת – ולא נמצאים בה".

– נו, בוא נשמע מה יש לך לומר בעניין הזה...

– "קח לדוגמא את מכבי ת"א, הם לא בכושר עכשיו, מסכים איתי?"

– מתחלש?

– "אז למה לקח יש 5 שחקנים בנבחרת? נתניה, שמוליכה על פי הליגה שולחת לנבחרת רק נציג אחד: איפה נשמע דבר כזה? מגיע לנתניה 4־5 שחקנים בנבחרת".

– זאת אומרת שמשהו מסתתר כאן?

– "לא יודע. נשבע לך שלא יודעו פשוט אין לי תשובה לתופעה הזאת.

– אל תגיד שזה לא מעסיק אותך?

– "אני רק יודע דבר אחד: ניסים כהן בגיל 32 וחצי, רץ הרבה יותר מילד בן 18"

– העיקר ניסים, אתה בדרך לנבחרת, או לא?

– "שמעתי שמדברים, אבל כרגיל לא עושים שום דבר. אני רק בגלל הגיל לא נמצא שם. הם בונים נבחרת לשנת 1990".

– ומשהו שם לא נראה לך?

– "נגד האוסטרלים לא צריך שחקנים יותר מדי טכניים. מספיק שניים – והשאר צריכים להיות לוחמים. מצד אחד, מיחיץ' מדבר על כוח פיסי ומצד שני – כל השחקנים הטכניים בהרכב".

– על פי התיאוריה שלך, ודאי שאין לך מקום.

– "כשמיחיץ' הגיע לארץ, הוא כל הזמן הצהיר שמי שבכושר בליגה, ישחק אצלו. בינתיים, אני לא רואה שהוא גם מקיים את מה שאמר"

– יש בעיה בקישור. אתה מסכים איתי?

– "ודאי. עובדה שגם לא פותרים אותה".

– אולי תציע משהו?

– "לא יודע, נשבע לך שלא יודע".

– יתכן שמסתתר משהו מאחורי העובדה שאתה לא מוזמן?

– "זה לא סוד שבמשך 6 שנים שהייתי בנבחרת, לא קיבלתי אפילו צ'אנס אחד. מתי ששיחקתי, הייתי טוב ולמרות זאת לא המשיכו להאמין בי. בישלתי, הבקעתי, חילקתי כדורים – ולאחר מכן רק ישבתי כרגיל על הספסל. ברומניה, לדוגמא, הייתי מצויין ולכולם היה ברור שהפכתי לשחקן הרכב קבוע. רק הגענו לארץ ואני נשלחתי ישר אל הספסל".

– אולי זו בעיה של אופי?

– "מה אני יכול לעשות? – להילחם נגד כולם? הרבה מאוד עיתונאים אומרים לי שאני צריך לדבר, להגיד את מה שיש לי על הלב. אבל אני מעדיף לשתוק. היו תקופות ארוכות שהרבה מאוד שחקנים אמרו שמגיע לי לשחק, אך אף אחד לא טרח לתת לי את ההזדמנות."

– אולי זה בגלל אורי מלמיליאן?

– "אורי שחקן גדול".

– כן, אבל אולי הגיע הזמן שהוא יישב בצד?

– "בשבילי, אורי הוא שחקן גדול. אני מכבד אותו".

– נשאר רק המועדון שלך

– "זה לא סוד שרציתי לעבור להפועל ת"א. אם בהפועל ת"א הייתי מפגין את אותה יכולת כמו בקבוצתי, בית"ר ת"א – אז מזמן כבר הייתי בנבחרת. חוץ מזה, הרבה גם תלוי בכם, העיתונאים. כשאתם מחליטים להלל מישהו, מהר מאוד הוא נמצא בנבחרת".

– איך תרגיש כשהנבחרת תשחק באוסטרליה?

– "ארגיש טוב מאוד. נמאס לי כבר מכל הנסיעות. אני רוצה שתבין: תמיד אלו שבחוץ, טובים יותר, הדברים האלו ברורים לי ואני לא מתרגש מהם."

– אז יעלו או לא יעלו?

– "לא יודע, יש פה גם עניין של מזל. כשאני הייתי באוסטרליה בפעם הקודמת, רוני רוזנטל החמיץ 3 פעמים מול השער. אם הוא היה מבקיע – כולנו היינו נראים אחרת". ■

בהצלחה, גילי

אפילו סוציאליסטים מובהקים שכמונו, אשר ינקו את הסוציאליזם עם חלב אמם, יודעים, שלכל דבר יש מחיר.

היינו פעוטות וגם נערים היינו, הלכנו וגגרנו וכיום אנו הורים ויודעים: המחיר הגבוה ביותר הוא המחיר שמשלמים בעבור כסף.

שחקננו היפה, רך התלתלים, גילי לנראו, נופה מהפועל ת"א, כיוון שמישהו היה חייב, כנראה, לשלם את מחיר שיכתו לקבוצה של המאור הגדול משה סיני. למה דווקא הוא?

לא נביא חשבון עם הנהלת הקבוצה אבל נשתומם עליה. כל אשר לאל ידינו לעשות נוכח שחרורו של גילי הוא, לאחל לו הצלחה בכל אשר יילך ובכל אשר יבעט. אנחנו אומרים היום שלום ולהתראות לשחקן מסור מאין כמוהו, שקט, חרוץ, מהיר כסופה וזריז כבספית, הוגן ולא רברבן, שחקן שכל מועדון המכבד עצמו ראוי להתברך בו.

תצליח, איפוא, ודרכך, גילי, ואל־נא תשכח את המעיין שממנו פיכית אל הצלחתך.

אברהם שרון

מה בער לבית"ר י־ם?

כאוהד בית"ר ירושלים, נדהמתי וגם התביישתי ממה שסבב את פיטורי מוטל'ה שפיגלר. אינני בא להגן עליו, למרות שאישית אני מאמין בו, אבל גם הוא לא היה נקי משגיאות (פירגון מוגזם לכוכבים; יחסי חברות קרובים מדי עם שחקניו). יחד עם זאת, זו בושה וחרפה להנהלת בית"ר, המצפה מדי שבת לכישלון מכבי חיפה, רק כדי למהר ולהחתים את דרור קשטן אם וכאשר יפוטר...

מה בער לבית"ר? מדוע מיהרה לפטר את שפיגלר? מדוע לא נקטה באמצעים נגד השחקנים? הגיע הזמן שבכדורגל הישראלי יבהירו לשחקנים, גדולים ככל שיהיו, שאם אינם בכושר, הם עפים "כמו טיל" מההרכב הראשון.

זו בושה איך ממנים ומפטרים אצלנו מאמנים. הכל נעשה ללא מחשבה מעמיקה, לצורך המינוי בלבד, העיקר השם המפוצץ (דוגמא: מנסל בפ"ת). הגיע הזמן להחתים מאמן מתאים לשלוש־ארבע שנים ולתת לו לעבוד בסבלנות.

הנה זאב ולצר בנתניה – קבוצה הידועה בהיסטוריה של פיטורי מאמנים. תחילה לא הלך לו שם, אבל הפעם נתנו לו לעבוד בשקט והיום רואים שם תוצאות ולבטח לא מצטערים.

יש להעתיק את שיטת שסיגל־בר־נור, בכל הקבוצות. מגיעה מילה טובה גם להפועל פ"ת (סטלמך־גרנט) וגם לאביער ממכבי חיפה, הנותן גיבוי מלא לקשטן.

אני פונה לאוהדים: הפסיקו עם האלימות, הקללות והדרישות לפטר מאמן, אחרי כל הפסד. אין זו הדרך ובמידה שאתם לא מרוצים מהניהול או מתיפקוד השחקנים – העונש הטוב ביותר שאתם יכולים לכבד בו את קבוצתכם הוא בהימנעות מלבוא למשחקיה.

אני גם מציע להנהלות: עשו חושבים ונסו להחתים צוות מקצועי או מאמן, לכמה שנים; סיגרו חוזים עם שחקנים, במהירות, כדי שאלו ייתפנו לאימון בלבד, כמו המקצוענים; פעלו רק במסגרת התקציבית שלכם (כמו שמשון – דוגמא לתפארת, לא כמו מכבי פ"ת – החיה מכסף שאין לה); תנו גיבוי מקצועי מלא למאמן שלכם; אל תהססו להעיף כוכבים כשאינם בכושר; קנו רכש מתאים בלבד, ולא כל מה שמצוי וזול כשוק.

ראובן שלמה
(מושב נוגה, לכיש דרום)





לעיניך בלבד

כתב: אבי מורגנשטרן; צילום: עדי אבישי

שלום תקווה

תעודת זהות

נולד: 8 במאי 1965.
כינוי: דייש. "זה קשור איכשהו לדייגו מארדונה. איך? לא יודע..."
עיניים: חום בהיר
שיער: שחור
גובה: 1.80 מטר
משקל: 76 ק"ג
מצב משפחתי: רווק

משחקים
בליגה: 99
בנבחרת: 6

שערים
בליגה חשבתי: 10
בסך־הכל: 27

תחביבים נוספים

"לשבת בחורף ולראות סרטים בוידאו עם כוס חם ביד"

אוהב/שונא

"הכי אוהב: נשיבה"
"הכי שונא: להפסיד"

מכוניות...
"'מת' על ב.מ.וו."

כדורגלן נערץ

"בארץ – עודד מכנס. בעולם – מארדונה"

ספרים

"לא קורא – מעדיף את מדורי הספורט בעיתונים"

אהבות קטנות

צבע: "זרוק על כחול כהה"
מאכל: "'מת' על קוסקוס וקובה"
משקה: ג'ין אנגס

שאיפות

"להביא תארים למכבי נתניה, להצליח בארץ ובשנה הבאה, אינשאללה לשחק בחו"ל"

קולנוע

הכוכב המועדף: "מה יש לדבר, סילבסטר סטאלונה"
סרט אהוב: "האשה באדום"

רגע גדול בקריירה
"השער ברומניה, עם הנבחרת"

מוסיקה

"אוהב זמרות – ירדנה ארזי, סמנטה פוקס, מארדונה, סנדרה. כל החתיכות"

פוליטיקאי נערץ

"ציצוריה"

פוליטיקה

"לא אוהב במיוחד"

חלום ילדות

"להיות כדורגלן"

תיאטרון

"אוהב את זאב רווח. הנשש החיוור מעדיף בידור"

כדורסל +

משה לרר

מאמן ויינקרנץ:
תעסוקה אמיתית או על הנייר

מה פירוש: "במשרה מלאה"?

אילו היינו אוסטרליה, היינו פותחים השבוע את העתונים ורואים, במדור "דרושים", את המודעה הבאה: "מבוקש: (באנגלית, WANTED, ויש לזה משמעות כפולה ומכופלת) מאמן לנבחרת הכדורסל". אבל אצלנו, בישראל, אין דברים כאלה. במדור "דרושים" מחפשים כל מיני אנשים לכל מיני תפקידים, רק לא לתפקיד מאמן הנבחרת בכדורסל.

אצלנו יש מוסדות אחרים המחליטים בעניין. אחד מהם הוא הוועדה המרכזת. שם, ליד שולחן הדיונים, אנו עדים לסיבוב ראשון באליפות ההסתדרות בהורדת־ידיים, בין מחזיק תיק ששמו יעקב ישי, לבין איש, חזק ורב־השפעה לא פחות, לדעתי, שמחזיק בידיו את השאלטר של המדינה, הלא הוא יו"ר ועד עובדי חברת החשמל יורם אוברקוביץ', שרק במקרה הוא גם יו"ר איגוד הכדורסל.

מהוועדה המרכזת, כאשר לסיכום עניין, יעקב אומר ליורם ויורם משיב ליעקב: "אנחנו עוד נראה", עובר נושא המאמן לפורום אחר, הידוע בשם "חברינו".

לפי השם, לפחות, זה צריך להיות מיפגש חברים, על כוס תה, שבו הכל מכבדים את הכל, הכל שומעים את הכל בסבלנות אין־קץ. בקיצור: אידיאליה.

אבל על פי הידוע לי – וגם לאחדים מ"חברינו" – רחוק הפורום הזה מלהיות אידיאלי. הקיבוץ הארצי לא מסתדר תמיד עם הקיבוץ המאוחד, ובכלל, נציגי התק"מ לא מוצאים שפה משותפת עם העירוניים שבחבורה. בעיות, אם כן, לא חסרות. מה שבכל זאת מאפיין את הפורום היא המחשבה שמה שטוב ל"חברינו" – טוב לספורט בישראל. ועל זה יש, כידוע, חולקים לא מעט בציבור.

נושא המאמן הלאומי עלה אף הוא, לא אחת, על שולחן הדיונים בפורום "חברינו". הצעה המתגבשת שם, מובאת לאחר מכן לדיון במוסד המתאים. במקרה שלנו – איגוד הכדורסל. ברוב המקרים – היא גם מתקבלת.

חוזהו של מוישל'ה ויינקרנץ לאימון הנבחרת, כך אני קורא בעתונות, יסתיים בפברואר 88'. אם הכל יילך כשורה, כמו שזה הולך תמיד באיגוד הכדורסל, יבחרו כבר ב־1 בפברואר את המאמן שיוביל את הנבחרת לטורניר הקדם־אולימפי, בנסיון להגיע לאולימפיאדה בסיאול. עוד לפי המלצת איגוד הכדורסל: האולימפיאדה בסיאול, בספטמבר 88', תהיה סוף פסוק לחאלטורות. מאז ואילך, על פי הקריטריונים של האיגוד, חייב המאמן הלאומי להיות חופשי מאימון קבוצה והוא יועסק במשרה מלאה. עד כאן – כל הפרטים הטכניים.

יורשו לי כמה שאלות־הערות תם:

1. המשחקים האולימפיים לא "קפצו" עלינו במפתיע. ידענו שב־88' תתקיים האולימפיאדה בסיאול, כפי שגם ידענו שהנבחרת תיאלץ לעבור את המסלול הקבוע של טורניר קדם־אולימפי. מדוע אם כן לא סבר איש באיגוד שמה שטוב אחרי האולימפיאדה – טוב גם לפניה. נאמר שנתיים קודם לכן?

2. התפקיד, שעתיד להיות "במשרה מלאה". האם אפשר להסיק מכך שאפסו סיכוייהם של כל מאמני קבוצות הצמרת כיום, להיות מאמנים לאומיים? – או אולי מתכונן האיגוד ברצינות לקביעתו ולשלם לאחד המאמנים הללו שכר כפי שקיבלו בקבוצותיהם?

3. והיה אם יימצא כבר אותו מאמן שיסכים לא לאמן את מכבי/הפועל ת"א, אליצור נתניה, חולון, גליל־עליון ועוד, האם תימצא לו תעסוקה מלאה, או שמא תהיה רק תעסוקה "על הנייר"? האם יכול האיגוד לספק לנו רשימה כלשהי של מאמנים שעסקו אך ורק באימון הנבחרת ותו לא וכמה זמן נמשך המצב הזה?

4. מדוע להכריז כבר עתה על סיום החוזה של ויינקרנץ בפברואר הקרוב? האם נמצא כבר היום בידי האיגוד שם של מאמן מן הדרג הבכיר, כמתחייב, או אולי, בדברי יו"ר האיגוד בראיון לפני שבוע ("יש לנו מאמנים טובים") ואנו לא ידענו על קיומם בשטח?

לא יהיה זה הימור גדול אם אניח כספי על משה ויינקרנץ. האיש שהחל את העונה עם הנבחרת – גם יסיים אותה. ■

התחתונים של איציק כהן

משהו שאפשר להתייחס אליו רק בהזדמנות חגיגית כמו הפגרה, למשל.

השבוע שאל אותי ידיד על שום מה ולמה אין בישראל בטאון קבוע, שבועון או ירחון, מיוחד לכדורסל. "באיטליה, ספרד וצרפת, שלא לדבר כבר על אמריקה – יש. רק בישראל אין", אמר הידיד.

"ומה, למשל, עשוי לעניין אותך בעתון זה, לקרוא על צבע התחתונים של איציק כהן?" – שאלתי. "לא רק – אבל גם על זה", השיב הידיד.

הבנתי למה הוא חותר וראיתי שהוא לא בעניינים.

הסברתי לו שכבר הייתי בסיפור הזה, ושכבר נעשו בעבר נסיונות להוציא לאור חוברות וירחוני כדורסל. כל הנסיונות הרציניים נכשלו, לא משום שטיב ורמת החוברת לא היו טובים, אלא משום שהקהל אינו הטעם שלנו מעדיף למלא את יד־אליהו מאשר לקרוא על כדורסל. מעדיף להיות בחברת 10 אלפים צופים, עם כל ה"מי ומי" בכדורסל, להיות "IN". וכשזה מגיע להליכה לדוכן לקניית ירחון או כל פירסום אחר – נוצר נתק בין הקהל לחוברת, בדרך כלל אחרי 2500 או 3000 חוברות, וזה במקרה הטוב.

הידיד התקשה לקבל את דברי ושאל האמנם כך.

"האמן לי", ביקשתי והחזקתי ידי על לוח ליבי.

אחרי כמה מספרים ועובדות שמסרתי לו, הבין מדוע לא כדאי להוציא חוברות ושבהן יסופר גם על צבע התחתונים של איציק כהן.

"אתה לא רוצה לאבד גם התחתונים שלך", אמר – ובעצמו נתן גם תשובה.



בן ג'ונסון, מג'יק ג'ונסון, סעיד אוויטה, מייק טייסון, שטפי גראף,

ג'קי ג'וינר ונלסון פיקה – כוכבי הספורט של '87 – הם למעשה גם

מבשרי המאה ה־21 ■ הרגעים הגדולים והשמות שעשו את השנה ש...

דוד אייגר

טיבם של אירועים ספורטיביים שהם רודפים זה אחר זה ומשכיחים במירה מסויימת את קודמיהם. הדבר נכון שבעתיים בשנה כדוגמת 1987 שהיתה חסרה במוקד להתעניינותם של מיליארדים בעולם, כפי שמהווים האולימפיאדה ואליפות העולם בכדורגל.

אם בכל אופן לא תירשם 1987 כעוד שנה של "בין הזמנים", יהיה זה לא בשל אירועים בינלאומיים רב־ספורטיביים שנערכו בה (האוניברסיאדה, משחקי פאן־אמריקה), אלא הודות לביצועים חריגים באיכותם של בן ג'ונסון וספורטאים בורדים אחרים, שבישרו על התקרבות המאה ה־21.

[redacted]

אם ימשיכו מג'יק ג'ונסון, סעיד אוויטה, שטפי גראף, תאמאש דארני ונלסון פיקה, להפגין יכולת מזהירה גם ב־1988 וב־1989 ולאגור תארים נוספים, ספק אם יזכרו רבים את מה שהללו ורבים נוספים, חוללו בשנה היוצאת. ולו בשל כך, ראוי לה, לסקירה זו, שתיכתב ותעניק הזדמנות נוספת להתענג על זכרונות "ימי היין והשושנים" של 1987.

כפי שב־1986 נצרב בליבם כל שוחרי הכדורגל המסוגבן את שערו השני של דייגו מאראדונה נגד אנגליה בגביע העולם, השנה היה זה שער העקב המבריק של האלג'ירי רבאח מאג'ר – השער שהיקנה לאמני הכדור מפורטו, ניצחון מפתיע על המכונה המשומנת של ביירן מינכן ואת גביע אירופה לאלופות. בשלהי השנה הוסיפו הפורטוגלים גם את הגביע הבין־יבשתי, בטוקיו – במשחק שהיה ראוי יותר להיקרא "כדורשלג".

בגביעי אירופה האחרים התחלקו אייאקס אמסטרדם (מחזיקות) וגטבורג השוודית (אופ"א) – עדיין בהיעדרן של הקבוצות האנגליות, שהתנחמו בעונה מרתקת, כראוי ליובל ה־100 ל־FA (האליפות לאברטון, הגביע לקובנטרי, גביע הליגה לארסנל, ושום תואר לליברפול, שנפרדה מאיאן ראש). עוצמת הכדורגל האנגלי באה, לפיכך, לביטוי רק במוקדמות אליפות אירופה, שם נחלו כשלונות חרוצים שתיים ממשתתפות חצי הגמר ב"מונדיאל" אשתקד, צרפת ובלגיה. אפילו אלופת העולם, ארגנטינה, לא השכילה לנצל ביתיותה באליפות דרום אמריקה ונכנעה לאורוגוואי, וכמוה ברזיל הגדולה, שהושפלה 0–4 בידי צ'ילה (!) כך חולפת תהילת עולם... פניארול השלימה שנה טובה לאורוגוואי וזכתה שוב בגביע ליברטאדורס, והתואר העולמי לנוער נדד ליוגוסלאויה.

[redacted]

בכדורסל היתה זו שנתם של ניקי גאליס ונבחרת יוון, שבסיוע ארטילרי של 15 אלף אוהדים הדהימו את ענקי בריה"מ, בהארכה, בגמר אליפות אירופה. מכבי ת"א, כמעט שעשתה זאת בגמר גביע האלופות, אך נכנעה בסיום לדן פטרסון ובוב מקאדו מטרייסר מילאנו – שהשלימה עונה ללא דופי עם הגביע הבין־יבשתי. הגביעים האירופיים נמסרו לציבונה זאגרב (מחזיקות), בארצלונה (קוראץ'), ויצ'נצה האיטלקית (אלופות נשים) וריגה (רונקטי), שכדורסלניותיה היו שותפות גם לזכייה סובייטית נוספת באליפות אירופה.

מעבר לאוקיאנוס הציבה לוס אנג'לס לייקרס את אחד ההרכבים המושלמים בתולדות הנ.ב.א., בראשות מג'יק ג'ונסון וקארים עבדול ג'באר המסרב להזדקן. מייקל ג'ורדן סופרסטאר הוכיח כי חוקי המשיכה אינם חלים עליו. המערב גבר הפעם על המזרח בעימות המסורתי. בובי נייט וחניכיו מאינדיאנה זכו באליפות המיכללות (אך חוללו שערוריה בירידה מהמגרש תוך כדי "משחק רעים" עם בריה"מ). אוסקר שמידט הוליך את ברזיל לניצחון מפתיע על ארה"ב המארחת במשחקי פאן־אמריקה. ארה"ב נכנעה גם בגמר אליפות העולם לנוער – ליוגוסלאויה.

[redacted]

גברי בריה"מ נטלו את גביעי אירופה בכדורעף ואת אליפות אירופה בכדורעף, ומזרח גרמניה זכתה בתואר הנשים (עף). בכדורמים זכו יוגוסלאויה בגביע העולם ובריה"מ באליפות אירופה. שוודיה הוכתרה במפתיע כאלופת העולם בהוקי־קרח, והולנד – אלופת אירופה בהוקי־שדה. הפוטבול תפס כותרות בשל שביתת שחקנים ממושכת, לא פחות מאשר ה"ג'איינטס" שהביאו לניו־יורק תואר היסטורי. ה"טווינס" ממינסוטה היו לאלופי הבייסבול.

אולם בסופו של דבר, היו רוב כותרות השנה בעולם שייכות, לענפים האישיים, ובראשם האתלטיקה והטניס. ל"מלכת הספורט" היתה זו חגיגה מתמשכת, שהחלה באליפות העולם הראשונה באולמות, באינדיאנאפוליס (בן ג'ונסון במיאוץ וסטפקה קוסטאדינובה, בגובה נשים, רשמו את הבולטים משש שיאי העולם והייקה דרקשלר, ברוחק, הוליכה שורת הצלחות מזרח אירופיות). היא נמשכה באליפות העולם במירוצי שדה (הקנייתי ג'ון אנגוגי הגן על תוארו), בגביעי העולם במרתון ובהליכה ובגביע אירופה לנבחרות (זכיות לגברי בריה"מ ולנשות מזרח־גרמניה) – וננעלה באליפות העולם השניה, ברומא.

גם כאשר יצהיבו, בדפי ההיסטוריה, זכרונות שיאה הנוסף של קוסטאדינובה, ביצועיה המגוונים של ג'קי ג'וינר־קרסי (בקרב־7), "פיברוק" תוצאת הקפיצה לרוחק של ג'ובאני אבנג'ליסטי וסדרת הנצחונות המזרח־גרמניים (31 מדליות בסך הכל) והאפריקניים (מ־800 ועד מרתון גברים), מול כשלונות אתלטי ארה"ב (למעט ותיקים כאד מוזס וקארל לואיס) ובריטניה – גם אז תיזכר רומא '87 כמי ששימשה בימה לאחד השיאים המדהימים בדברי הימים: ה־9.83 של ג'ונסון.

[redacted]

בין לבין, נחל מוזס הפסד ראשון אחרי 10 שנים ו־122 ריצות ב־400 משוכות, וטבלת שיאי העולם זועזעה עוד 13 פעמים – יבול נמוך מאלה של שנים קודמות (כנראה בשל התנאי לעמידה בבדיקות סמים...). כן נפרץ מחסום הסטורי (13 רקות ב־5000 מטר, בידי סעיד אוויטה) ונקבעו שיאים מלהיבים בקפיצות לגובה ומוט (בידי פאטריק שוברי השוודי וסרגיי בובקה הסובייטי).

איוון לנדל ביצר את מעמדו כטניסאי מס. 1 בעולם, תודות לזכיות נוספות בטורנירי "רולאן גארוס", "פלאשינג מדו" וה"מאסטרס". אך גם בשנה טובה שכזו, הוא ראה שוב את התואר הנחשק מכולם, הווימבלדוני, חומק מידיו – הפעם לידי פאט קאש הכשרוני. זה עלה גם לגמר האוסטרלי, אך נכנע לשטפן ארברג, אשר פציעה בשלהי השנה, מנעה ממנו להיות שותף לזכייה השוודית בגביע דייויס (מול הודו המפתיעה).

הירה האחרונה היא שהמחישה לכל ריכפין את שקיעתו של הטניס האמריקני, אשר נשר לדרג ב' והתקשה להתנחם בשובו לפעילות חלקית של ג'ון מקנרו.

[redacted]

בין הנשים טיפסה על המדרגה מס. 1 שטפי גראף הצעירה, אשר כמעט שכחה טעמו של הפסד, זכתה בתארי "רולאן גארוס" וה"מאסטרס" והיקנתה את גביע ההתאחדות למערב־גרמניה. לרוע מזלה, היו שני הפסדיה היחידים דווקא בגמרים של ווימבלדון ו"פלאשינג מדו" – שניהם מידי הטניסאית הטובה בעשור האחרון, מארטינה נווראטילובה. תואר חשוב אחרון, האוסטרלי, נותר להאנה מנדליקובה.

האירוע המרכזי השנה בשחיה, אליפות אירופה, עמדה בסימן הגמוניה מוחלטת של הייקה פרידריך, זילקה הרנר וחבריה ממזרח גרמניה (18 מדליות זהב) והניבה 6 שיאי עולם (שניים של ההונגרי הנפלא תאמאש דארני). ארה"ב רק הצליחה להעמיד מנגד את הוותיקים, מאט באיונדי וטום ג'גר ואת התגליות דייב וורטון וג'נט אוונס. ערב חג המולד מחקה ילדת הפלא של השחיה האמריקנית, ג'אנט אוואנס, בת 16, את שיא העולם הישן ביותר ב־400 מטר חופשי, שהחזיק מעמד תשע שנים. היא קבעה 4:05.45 דקות, השיא הקודם של טרייסי וויקהאם האוסטרלית היה 4:06.28 דקות.

המתעמלים הסובייטים הדפו בהצלחה מסחררת את האיום הסיני והשתלטו על התחרות הקבוצתית והאישית (דימיטרי בילוזרצ'ב) באליפות העולם ובאליפות אירופה (ואלרי ליוקין). אצל "המין היפה" נותרו לבריה"מ רק לקט, שכחה ופאה, כיוון שבעקבות קומאנץ' וסאבו, גדל ברומניה דור מוצלח שלישי: אורליה דוברה, זכתה בתואר העולמי בקרב־רב, ודניאלה סיליבאש, בתואר האירופי.

ענפי הגלגלים תרמו גם הם לרשימת ה"סופרסטארים" של השנה: במכוניות היה זה נלסון פיקה, שיציבותו המופלאה הקנתה לו את ה"גראנד פרי" בפעם השלישית, חרף ההסתערות של חברו־יריבו נייג'ל מאנסל; ובאופניים חגגה כל אירלנד כשסטיפן רוץ' ניצח ב"טור דה פראנס" וב"ג'ירו ד'איטליה". אלוף נכנסאלוף יוצא: ז'אק אנקטיל האגדי, נפטר השנה בטרם עת.

[redacted]

האיגרוף חגג כמה אירועים הסטוריים (ואולי היסטריים...): כמה שכונה "קרב המאה", חזר שוגר־ריי ליאונרד הנערץ מפרישה, גבר בנקודות על אלוף העולם הנהדר במשקל בינוני, מארווין מארולוס האגלר – ושוב תלה את כפפותיו; את התואר הפנוי נטל תומאס הירנס – הראשון אי־פעם שזכה באליפויות בארבעה משקלים שונים; סוף סוף אוחדו התארים במשקל כבד מטעם שלוש ההתאחדויות המקבילות, תודות לטיפול האישי שהעניק מייק טייסון ליריביו השונים; ובקרב הכוכבים הוסיפה קובה לשלוט בכיפה, עם מדליות זהב במשחקי פאן־אמריקה.

באליפות העולם בסקי, שלטו השוודים פירמין זורבריגן, מריה ואליזר ואריקה הס. ג'יאן ג'יאליאן והא ז'י־לי זכו בתארים העולמיים לגברים ולנשים בטניס שולחן. אולם בסין אפשר ששררה תחושת אכזבה, כיוון שאחת משבע מדליות הזהב, נשמטה מידיהם לעבר צמד הנבחרות דרום־קוריאניות...

במשקולות נמשכה ההגמוניה הבולגרית בקאטגוריות הקלות והסובייטית (בראשות ליאוניד טראננקו) בכבדות. הבולגרים גם הצטיינו באליפות העולם בחתירה, לצד הרומנים והמזרח־גרמנים ואילו בשייט מפרשיות (ענק) נמחתה ה"בושה הלאומית" עת הוחזר "גביע אמריקה" מאוסטרליה – לארה"ב.

שלום לך, 1987, ברוכה הבאה, 1988. ■

השנה '87 על ארון הזיגוק לצידו של מישל פלאטיני, לשעבר כדורגלן השנה ועתה פרשן שיש לו גם תוכנית משלו בטלויזיה הצרפתית. התייצבותו השניים זה ליד זה, היא בלי ספק סמלית: כוכב השנה שהיתה ליד מי שילווה את אחד מאירועי השיא של השנה שתהיה, אליפות אירופה בכדורגל.

הכוכב, התגלית, האכזבה, השערורייה

להלן דירוג שרירותי, על פי טעמי האישי, של אירועי 1987 בקטגוריות שונות:

ספורטאי השנה
1. בן ג'ונסון (אתלטיקה); 2. סעיד אוויטה (אתלטיקה); 3. נלסון פיקה (מכוניות); 4. איוון לנדל (טניס); 5. ניקי גאליס (כדורסל) ותאמאש דארני (שחיה).

ספורטאית השנה
1. ג'קי ג'וינר־קרסי (אתלטיקה); 2. שטפי גראף (טניס); 3. סטפקה קוסטאדינובה (אתלטיקה); 4. זילקה גלאדיש (אתלטיקה); 5. מריה ואליזר (סקי).

קבוצת השנה
1. לוס אנג'לס לייקרס (נ.ב.א. כדורסל); 2. פורטו (כדורגל); 3. נבחרת אנגליה בכדורגל; 4. טרייסר מילאנו (כדורסל); 5. ריאל מדריד (כדורגל).

מבצע השנה
1. שיא העולם של בן ג'ונסון; 2. זכיית פאט קאש בווימבלדון; 3. ירידת סעיד אוויטה מ־13 דקות ב־5000; 4. זכיית סטיפן רוץ' ב"טור"; 5. שער הניצחון של רבאח מאג'ר בגביע אירופה.

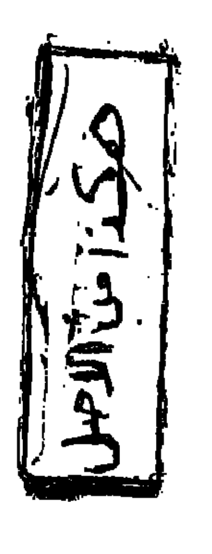
תגלית השנה
1. דניאלה סיליבאש ואורליה דוברה (התעמלות); 2. עבדי בילה (אתלטיקה); 3. בוץ' ריינולדס (אתלטיקה).

כנסציית השנה
1. יוון אלופת אירופה בכדורסל; 2. ראגלס ואקיהורו אלוף העולם במרתון; 3. תבוסת כדורגלני ברזיל באליפות דרום־אמריקה.

אכזבת השנה
1. בוריס בקר (טניס); 2. סטיב קראם (אתלטיקה); 3. נבחרת צרפת (כדורגל).

תחרות השנה
1. שוגר־ריי ליאונרד נגד מארווין מארוולוס האגלר (איגרוף); 2. אד מוזס מול דני האריס והאראלד שמיד, ב־400 משוכות (אתלטיקה); 3. בוסטון סלטיקס נגד דטרויט פיסטונס (כדורסל).

שערוריית השנה
1. "פיברוק" תוצאה ומדליה לקופץ הרוחק ג'ובאני אבנג'ליסטי וטיוח ההוכחות המרשיעות; 2. שביתת שחקני הפוטבול ושבירתה; 3. "פיצוץ" משחק הכדורסל בין מיכללת אינדיאנה לנבחרת בריה"מ, בידי המאמן בובי נייט.





החתיכות של הטניס

כוכבות הספורט הלבן הצטלמו שוב ללוח השנה של "ליפטון" והפעם, בניגוד לעבר, נעדרות מהחבורה היפה הזאת, שתי הגדולות: מארטינה נאוורטילובה וכריס אווארט, שתיהן הופיעו בעבר 12 פעם בלוח השנה היוקרתי הזה. לקראת 88' הוענקה הבכורה, בעמוד מס. 1 של הלוח המפורסם, למערב־גרמניה שטפי גראף, שבעיני מומחים רבים היא הכוכבת הגדולה של שנות ה־90. שתיים זכו לכבוד להיקרא "היפות ביותר" – הארגנטינית גבריאלה סאבאטיני שהצטלמה על חוף קיי־ביסקיין בארה"ב והקנדית קארלינג באסט, שלא מכבר נישאה לטניסאי מצליח.

קארלינג באסט
בת 20, קנדית, נשואה מאז חודשים אחדים לטניסאי רוברט סגוסיו, מס. 1 בעולם בזוגות. עשירה מאד (משפחתה היא בעלת מבשלת הבירה קארלינג), אוהבת מוסיקת רוק ולבשל. "דלוקה" על הסרט הקלאסי "חלף עם הרוח".

גבריאלה סאבאטיני
בת 17, ארגנטינאית. מעריצה את מאראדונה, קשורה מאד לבני משפחתה, אוהבת מאכלי בצק. "מטורפת" על להקות רוק וזמרים של הגל החדש

האנה מאנדליקובה
בת 25, ילידת צ'כוסלובקיה וכיום אזרחית אוסטרליה, נשואה לצ'כי־אוסטרלי. אוהבת לקרוא ספרי הסטוריה ואוכל יפאני. שונאת מסעות ארוכים בים.

נאטאלי הרמן
בת 21, צרפתיה, בזמנה החופשי מציירת על זכוכית. ריהטה בעצמה את דירתה המרהיבה בפאריס

ג'יגי פרננדז
בת 23, פורטו־ריקנית, אוהבת סקי מים ושחיה. היססה תקופה ארוכה אם להתמסר לטניס מקצועני או לפנות לשחיה מקצוענית.

שטפי גראף
בת 18, מערב־גרמניה. אוהבת חתולים, מאכלים טיפוסיים גרמניים (עם הרבה תפוחי־אדמה), לשחק ברידג' ולבלות בבית. למרות שנחשבת לטיפוס ביתי מובהק, נאלצת עקב עיסוקה להרבות במסעות בחו"ל... מסכנה.



משה לרר

MVP השנה

מג'יק: עכשיו ה"לייקרס" שלו

למרות ששמו מג'יק – לא נתנו לו אף פעם קבוצה משלו. מאז שהוא מכיר את עצמו – ה"לייקרס" היו תמיד קארים עבד־אל־ג'אבאר. תמיד נתנו לקארים את האופציה הראשונה בהתקפה. בפגרה שלפני האליפות האחרונה, החליט פאט ריילי לשנות. העביר את המפתחות למג'יק. היה קשה להתרגל.

"שש שנים רצתי להתקפה ותמיד חשבתי קארים, והנה עכשיו אני פתאום לבד. קשה. תמיד חיכינו אם לא לקארים, אז לג'יימס (וורת'י). פתאום אני לבד, קולע 6 פעמים רצוף. קשה".

קשה, אבל אפשרי. עובדה. בעונה שחלפה כבר הוביל מג'יק באיסטסטים – וזה לא היה חדש בשבילו – ופתאום הוא מוצא עצמו בין 10 הקלעים הראשונים. וזה חדש.

כשקיבל את ה־MVP, אמר לארי בירד: "מגיע לו". כולם אמרו שמגיע לו, אז הוא קיבל את התואר הנכסף ואת המגן, אותו הקדיש ושלח לאבא שלו, ארווין ג'ונסון סיניור, המתגורר במישיגן. אבא לקח את הגביע לכנסיה, להראות לחברים מה הבן שלו יודע לעשות ואחר־כך הציבו ליד מיטתו בחדר השינה.

מג'יק חשב שהתואר שווה הרבה, אבל בלי התואר הלאומי במשחק עצמו, הוא לא מושלם. מה עושים כדי לזכות בתואר? – שואלים את קארים המקריח איך עושים SKY-HOOK (קליעת השחקים המפורסמת של קארים מעל לראש).

"זה נמצא בפרק היד", ענה לו קארים. מג'יק הלך הביתה, לבל־אייר, ושם, במגרש הכדורסל הפרטי שלו, הצמוד לדיסקוטק הפרטי שלו, לא הרחק מהמוסכים שלו, שם מטפלים ב"רולס" המוכספת וה"מרצדס" המוזהבת – קלע שעות בנסיון לחקות את קארים הגדול. חברים שביקרוהו ראו שהוא שמח וצוהל כילד. THE HAPPY HOOKER קראו לו. בצחוק כמובן. HOOKER, באנגלית, פירושו גם זונה.

ועכשיו אנחנו במשחק מספר 4 בסידרת ה־PLAY-OFF ב"גארדן" של בוסטון. ה"לייקרס" מובילים 1–2 בסידרה, אבל מפגרים במשחק הזה 106־105, שבע שניות לסיום. משחק גדול. מייקל קופר מוסר למג'יק. מג'יק מחפש את וורת'י. לא מוצא ומחליט לקחת את הזריקה. קווין מקהייל מפריע. מג'יק ממשיך לכדרר. רוברט פאריש ולארי בירד באים לסייע למקהייל. שלושת הסלטיקים מתרוממים לחסימה, כמו ליד חורשת בכדורעף. שעון החול של מג'יק אוזל, אין לו פנאי. עכשיו. מג'יק נזכר בקארים, לוקח SKY-HOOK, זה היה אצלו בפרק היד. השלישייה החוסמת נוחתת עליו. הוא נופל ולא יודע שהכדור צלל פנימה.

ועל הכדור הזה מתו הסלטיקס. שני משחקים מאוחר יותר – נקבע מותם סופית.

"שנה קודם לכן הייתי מחפש, במצב כזה, את קארים ומוסר לו, בכל מקרה. לא היה לי הבטחון לזרוק. עכשיו זה בנשמה שלי", אמר מג'יק אחרי המשחק. ואילו את הזריקה האחרונה הזאת, הוא מכנה SKY-HOOK ג'-ג'-ג', כלומר ג'וניור־ג'וניור־ג'וניור הוק.

מאזנו בסידרת הגמר: 26.2 נקודות למשחק, 8 ריבאונדים, 13 אסיסטים, 24 מ־25 בעונשין. נבחר ל־MVP של סידרת הגמר, הראשון שזכה בתואר שלוש פעמים.

אחר־כך הוא הלך הפעם ובכה. ככת הוא התפרק בשמחה את הדמעות האחרונות במעטפות רוויית בושם – יצא למסיבת האליפות.

למחרת היה כבר בדרכו למיאמי, ומשם למנוחה באיי באהאמה. קהל מעריצים כמעט שקרע אותו לגזרים במיאמי. "היי, זה קשה. במגרש זה סיפור אחד, אבל כאן, בלי משטרה, זה משהו אחר".

איי באהאמאס. שקט ושלווה. יחף על החול: השמש דופקת חזק. פתאום הוא שומע: "היי באק". מאחורי אחד הדקלים יוצא לו בנחת פאט ריילי. בלי לוח וגיר ביד, אבל עם תוכניות כיצד לשמור על התואר גם בעונה הזאת.

מג'יק שולח בו מבט קסום:

"רילקס, עוד לא חלפו שלושה ימים מסיום העונה. תן ליהנות ממנה".

הפרידה

נזכור אותך, ד"ר

שישה מבין חדשי 1987 הקדיש ג'וליוס ווינפילד ארווינג לפרידה מהמשחק והמעריצים. בכל אחת מ־23 הערים שבהן יש קבוצות N.B.A., קידמו את פניו המונים שהשפיעו עליו אהבה וגם הרבה מתנות.

ד"ר ג'יי קיבל במסע הפרידה שלו מתנות אישיות בשווי 47 אלף דולאר ועוד 105 אלף נאספו בשמו למוסדות צדקה שונים.

כמה מהן ראויות לציון:

› בבוסטון הגיש לו לארי בירד מגן מיוחד ועליו ציור של ה"גארדן".

› בלוס־אנג'לס הגיש לו קארים עבד אל ג'אבר כסא נדנדה וטלוויזיה.

› בניו־ג'רזי, שם שיחק עוד כשהיה ב־A.B.A., הורידו מן התקרה את הגופייה שלו מאז, מספר 32, ובה היו מקופלות מפתחות מכונית חדשה, קרייזלר לה־בארון, דגם 87' כמובן.

› בוואשינגטון קיבל מעמד מיוחד כשגריר. המתאגרף האלוף שוגר ריי ליאונרד הגיש לו שי דגם של ספינת חלל + טיול חופשי לכל יעד באירופה.

› באינדיאנאפוליס נמסרו לידיו לא רק מפתח העיר ומקל הליכה (עם ראש של פיל). הממלצרים, כולם, לבשו את הגופייה מספר 6 של הדוקטור ועל פניהם היתה מסכה בדמותו.

› בניו־יורק הוזמנו לכבודו עוד כמה דוקטורים, ביניהם הסקסולוגית ד"ר רות (ווסטהיימר). ב"מדיסון סקוור גארדן" קיבל גם שני טבליות ענק של אספירין, עליהן חתמו כל שחקני הליגה, לציון הכאב ראש שגרם לרבים מהם, במהלך 16 העונות שלו. ה"ניקס" שמחו כל כך להיפטר ממנו, עד שהעניקו לו כרטיס לאוסטרליה ובייבי־קנגורו. שיהיה.

וכמובן הפרידה שלו מעירו, פילדלפיה, ומקבוצתו ה"סיקסרס". 30 אלף איש היו ברחובות, בעת מעשה הפרידה שלו, כולם ראו את דמות הברונזה שלו מפתח ה"ספקטרום". באולם, היו 17,967 אנשים, ביניהם מושל המדינה וראש העיר. הם, כמו האחרים, לא הבינו מדוע פורש הדוקטור אחרי שקלע 38 נקודות במשחק האחרון שלו.

הדוקטור אולי לא המציא את ה"שהייה באוויר ואת ההטבעה המפורסמת שלו מקו העונשין. הוא פשוט שיפר את שני האלמנטים הללו.

זכור הרגע הגדול שלו, במשחק מספר 4 של סידרת הגמר ב־1980 מול ה"לייקרס". את מה שהדוקטור עשה אז, מג'יק לא שוכח עד היום. ה"דוק" קיבל את הכדור בפינה הימנית של האולם, חתך פנימה מקו הלוח, עבר את קארים, אך נדחק אל מאחורי הסל. כאן, כאשר עמד כבר לאבד את הכדור, החליט לעשות את התרגיל שכל כך אהוב עליו. הוא החל לעלות, עלה, עלה, ביצע "בורג" מאחורי הסל, חזר למגרש והטביע מהצד הנגדי.

מג'יק, שעמד שם כלא מאמין: "לא ידענו מה לעשות. להמשיך במשחק, או לתת לו את הכדור ולבקש: 'בבקשה דוק, עשה את זה שוב'"...

1987. זהו זה. הדוקטור אמר שלום והלך.

סטטיסטיקה

ג'ורדן – כמה שיותר

730 אלף דולאר לעונה. זהו מייקל ג'ורדן, ה"בול" של שיקאגו. אבל זה רק מכדורסל. מפירסום – הרבה יותר. בין הקליינטים שלו: נייקי, ווילסון, קוקה־קולה, מוצרי ג'ונסון, מק־דונאלד'ס ושעוני גי לארוש. כל זה מכניס 4 מיליון.

האיש שהרשים בשתי תטבעות זכורות לטוב בתחרות ה"דאנק" השנתית של המקצוענים; הוא גם האיש שסחט השנה יותר קריאות התפעלות מכל שחקן אחר. מהיום הראשון, כאשר השכיב לקרשים את ה"ניקס" עם 50 נקודות, המשיך מייקל בפסטיבל:

★ שבע פעמים קלע 50 נקודות ומעלה;

★ היה ל"גארד" הקולע ביותר בהיסטוריה של המשחק;

★ הראשון שקלע 3000 נקודות ויותר בעונה, מאז עשה את זה ווילט צ'מברליין לפני 24 שנים;

★ חסם יותר מ־100 פעמים במהלך העונה;

★ "גנב" יותר מ־200 כדורים;

★ היה לשחקן הראשון בתולדות המשחק שקיבל למעלה ממיליון וארבע מאות אלף קולות, במשאל הקהל לבחירת נבחרות המזרח והמערב.

כולם יודעים שהוא גבוה ויפה ולכן גם הוזמן לתכנית הטלוויזיה הפופולארית "60 דקות". גם אנשי הסרטים לא איחרו לבוא. יהיה סרט עם מייקל ג'ורדן.

בראיון לרבעון גברים אמריקני גילה מייקל שיש לו 30 חליפות ו־35 זוגות נעליים. עוד סיפר שביום קניות אחד בפאריס, הוציא 8000 דולאר על ביגוד.

זהו מייקל ג'ורדן, שודד הסלים משיקאגו. ■

[illegible]ם שעשו את השנה

שלושה גיבורי השנה שהיתה. מימין למעלה: מג'יק – שפע של שבחים; מימין: ד"ר ג'יי – שפע של מתנות; מייקל (מכונת יריה) ג'ורדן – שפע של "ירוקים"

N.B.A

נגמרו התירוצים



נסיון לאמוד את משמעותה של העיסקה המדהימה שבוצעה בנ.ב.א., כשרלף סמפסון הועבר מיוסטון לגולדן־סטייט וג'ו באריי קארול וסליפי פלויד, לרוקטס ■ איך התפרקו תאומי המגדל, איך נכשל, חלקית, הנסיון המעניין הזה – וכיצד ישפיע כל זאת על יוסטון ■ בגולדן־סטייט מתכוונים לבנות את הקבוצה סביב רלף שופע התירוצים – למרות שיש המפקפקים אם הלב שפועם מאחורי הגופיה שלו, הוא אכן מספיק גדול

תאומי המגדל שנפרדו. מימין, אקים אולג'ואן (בעת קטיפת ריבאונד). משמאל, רלף סמפסון – שהלך לחוף המערבי

עפר שלח (ניו־יורק)

יעבור זמן עד שיתבררו לחלוטין תוצאות עסקת הענק ששלחה את רלף סמפסון מערבה ושינתה את הרכב יוסטון שינוי משמעותי. כבר היום ברור שמדובר לא רק בשינוי אפשרי של מאזן הכוחות באיזור המערבי כולו, אלא גם בשינוי תפיסתי בליגה כולה. עתה, כשסמפסון וסטיב האריס החליפו חולצות עם אריק "סליפי" פלויד וג'ו באריי קרול, דומה שקצת מהעשן התפזר ואנחנו יכולים לנסות ולהעריך מה קרה.

קודם כל, העיסקה מלמדת אותנו פרק מאלף בדרכי הניהול בכדורסל המקצועני.

● אין סנטימנטים, לשום דבר ולאף אחד. "בתחילת השנה, אחרי שחתמתי על החוזה החדש שלי (כשני מיליון דולאר לשנה לשש שנים), אמרו לי בפירוש שלא יעבירו אותי לשום מקום", אמר סמפסון ההמום, לאחר שנודע לו על העיסקה. אבל גם רלף יודע שבנ.ב.א מעמדו של גדול השחקנים רעוע אם איננו נותן תוצרת.

● בנ.ב.א. דברים נתתכים במהירות ובגדול. "הכל קרה מהר מאוד", אמר דון נלסון, מנהל הגולדן סטייט ווריורס ואחד האנשים הפיקחים בליגה. "משהו קרה ביוסטון ופתאום הם היו מוכנים למכור את רלף". נלסון לא היסס שניה והציע ליוסטון הצעה שאי אפשר לסרב לה. יומיים לאחר מכן, כשנחת המטוס של הרוקטס ביוסטון, לאחר משחק חוץ בשיקאגו, אמרו מנהליה לסמפסון ולהאריס שאין להם מה לפרק את המזוודות. עסקתה העשור בליגה נולדה, נתבשלה ונחתמה תוך יומיים בדיוק.

מה יתן סליפי?

"הייתי המום", אמר סמפסון. אבל זהו שחקן מקצועני: סחורה העוברת מקבוצה לקבוצה ומעיר לעיר תוך יומיים. זה חלק מאותה חבילה שמבטיחה לסמפסון שני מיליון דולאר בכל עונה.

מי הרוויח ומי הפסיד? – יש בעיסקה הזאת הרבה צדדים חיוביים והרבה סימני שאלה. היחיד שלגביו לא קיימת שום שאלה הוא פלויד. "סליפי" הוא אחד מהפוינט גארדס הטובים בליגה. אשתקד קלע 18.8 נקודות למשחק והוסיף 10.3 אסיסטים, בדרכו להופעה ראשונה במדי נבחרת המערב במשחק האולסטארס. (אגב, כל השחקנים המעורבים בעיסקה נבחרו בסיבוב הראשון בדראפט; שניים, סמפסון וקרול, נבחרו במקום הראשון בדראפט, וכל המעורבים חוץ מהאריס נבחרו לנבחרת המערב, אשתקד.

מה שבוודאי מוצא חן עוד יותר בעיני יוסטון הוא ש"סליפי" ניצח בשנה שעברה במו ידיו את הלייקרס במשחק הפלייאוף הרביעי בסדרה בין האלופים־שכרוך לווריורס. הוא יתן לרוקטס מה שהם מחפשים מאז שאיבדו את ג'ון לוקאס לפני שנתיים וחצי: מנהל משחק ברמה עילאית, שיכול להזין את אקים אולג'ואן או לקחת את הכדור אל החור, בעצמו. מדובר בשילוב של רכז וסנטר המסוגל להתמודד עם כל צמד דומה בליגה, ממג'יק וקארים, עד דניס ג'ונסון ורוברט פאריש.

המפקפקים הגדולים

מכאן מתחילות השאלות: וקודם כל, הן מופנות לסמפסון. רלף הוא אחת מחבילות הכשרון הטבעי הגדולות בתולדות הכדורסל. 2.24 מטר, שליטה טובה בכדור וג'אמפ מרוייק מבחוץ, מהירות וכוח. עוד מימי הקולג' שלו בווירג'יניה יש המפקפקים בגודל הלב הפועם מתחת לגופיה הענקית שלו.

ראש וראשון למפקפקים הוא ביל פיטש, עד לפני שבוע, מאמנו ביוסטון. "רלף אולי יהיה פעם שחקן", אמר על הענק שלו, לאחר ההצגה המיוורת בסדרת הגמר מול בוסטון, לפני שנתיים. רלף טען להגנתו שקשה לו להסתגל לעמדת הפאוואר פורוורד, אליה עבר בשנתו השניה בליגה, כשהגיע אקים לרוקטס. עכשיו הוא חוזר להיות סנטר. יש לו שנה להתכונן, שכן הווריורס, שמכרו את הלב והריאות שלהם ליוסטון ואיבדו את כריס מאלין לגמילה מאלכוהול, ויתרו על העונה הנוכחית. "שיהיה ברור", אמר נלסון, אולי האיש היחיד היכול להעיר את רלף מתרדמתו, "רלף הוא עכשיו 'שחקן המועדון' שלנו. אנחנו מתכוונים לבנות את הקבוצה סביבו". עכשיו לא יהיו לסמפסון עוד תירוצים. הוא עשוי להיות מתחרהו הגדול של אקים והסנטר שיכבוש את המערב – ועלול להיות הכשרון הגדול, שלא התממש מעולם.

ומה יעשו הרוקטס עם קרול? קשה להאמין שהביאו אותו מאוקלנד רק שיהיה מחליף לאקים. קרול הוא סנטר טבעי, בעל כוח עצום וקליעה טובה. אשתקד התמודד נגד קארים כשווה מול שווה, בעונה הרגילה ובפליי־אוף. הוא ידוע בליגה כ-JOE BARELY CARES – ג'ו שכמעט לא איכפת לו. כמוהו כסמפסון, הוא שחקן הניתן למצבי רוח ולאדישות.

"אני מוכן לנסות משהו חדש", היתה תגובתו הנלהבת־בקושי לעיסקה. אם יצליחו הרוקטס לשלבו במגרש לצידו של אקים, תהיה להם חמישיה – פלויד, פרוויס שורט, רודני מקריי, קרול ואולג'ואן – שהיא בפוטנציאל הטובה בליגה, ויחד עם רוברט ריד, ג'ין פיטרסן ואלן לוול מהספסל, הם איום לכל קבוצה. אם קרול לא ישלב, הרוקטס ישחקו עם פיטרסן, ואז לא רק שיוסטון מכרה את רלף בפחות ממה שהוא שווה, אלא גם ג'רי ווסט ופט ריילי יישנו בלילות יותר בשקט.

עיניים עוקבות

העיניים המעוניינות ביותר העוקבות אחר העיסקה הן כמובן מלוס־אנג'לס, דאלאס, דנוור ופורטלנד, המסתכלות בחשש על מה שעלול להיות חיזוק משמעותי לרוקטס. אבל ברחבי הליגה כולה רושמים לפניהם מאמנים ומנהלים, שהנסיון של "תאומי המגדל" נכשל, לפחות כשלון חלקי. השנה היתה אמורה לשמש מבחן של "התאומים", אחרי ההצלחה של לפני שנתיים והפציעות של אשתקד. עכשיו לא נדע אם אקים ורלף היו גדלים להוות אימת הנ.ב.א. מ־1984 ניסו קבוצות רבות להרכיב לחן "תאומי מגדל" משלהן: קרול וושבורן בגולדן סטייט, יואינג וקארטרייט בניו־יורק ואפילו מווס מלון ומאנוטה בול בוושינגטון. עכשיו הצמד המקורי התפרק, וטרם ברור אם השילוב אולג'ואן־קרול, מסוגל לרשתו. בליגה בה חסרים סנטרים יתכן שקשה להעביר סנטר טבעי לפורוורד, יותר פסיכולוגית מאשר מהבחינה המקצועית. סנטר הוא תפקיד הזוהר, וכל מי שחושב שהוא מסוגל לו – רוצה בו.

הליגה כולה ומומחי כדורסל מכל העולם, מחכים עכשיו לראות האם אכן מת אחד הרעיונות המעניינים ביותר של העשור האחרון. ■

"זרקו אותי לכלבים"

אייל יצחקי

לביא קוזניצקי, שוער, מתוסכל – ויש לו עכשיו "בטן מלאה" על אגודתו, מכבי יפו.

"זה מתסכל לשבת בבית ולא לשחק, במיוחד כשאני נזכר שלפני חצי שנה בלבד הייתי עם נבחרת הנוער בשווייץ – והצטיינתי. והנה היום אני רחוק מהכל. הדבר שכואב לי באמת הוא היחס שאני מקבל או לא מקבל ממכבי יפו. יפו לא עזרה לי ובגללה הפסדתי חודשיים. אם היו עושים קצת מאמץ ועוזרים לי, יכולתי כבר לחזור ולשחק. התרוצצתי בבתי חולים לבד, פתחתי תיקים כמעט בכל בתי החולים בארץ. אני מגיע למגרש ומתנהגים אלי כאילו אני לא שייך לקבוצה. השיא היה כשהציבו אותי ברשימת ההעברות, למרות שידעו בוודאות שאני פצוע. הרגשתי שרוצים להפטר ממני, ממש כאילו זרקו אותי לכלבים".

לביא קוזניצקי נפצע שבוע לפני תחילת הליגה, במהלך משחק אימון נגד הפועל ת"א בבלומפילד. "יצאתי לכדור מול אליאור ברנס והרגל שלי נכנסה לבור, הרגשתי כאבים חזקים והרגל התנפחה".

התור נקבע למאי 88'

חודש וחצי היה השוער בן העשרים מנוטרל לגמרי ואז אישרו לו הרופאים להתחיל לרוץ בהדרגה.

באוקטובר נפגש עם איציק ויסוקר, אז עדיין מכבי הרצליה. "נפגשתי איתו לאחר שהוצבתי ברשימת ההעברות וסיפרתי לו שאני עדיין פצוע. לא רציתי לשקר". באותו שבוע התנפחה שוב הברך ואז ירד מהפרק עניין המעבר להרצליה.

הרופאים, שעד אז לא איבחנו את הפציעה, החליטו שקוזניצקי זקוק לאורטוסקופיה (בדיקה חדשנית בברך) אותה עוברים לא מעט כדורגלנים בישראל. התור נקבע למאי 88'.

לביא: "את הבדיקה הזו עושים בארץ מהיום למחר. הבעיה היא, שיפו לא מוכנה לשלם בעד בדיקה פרטית ומשום כך, לא אשחק עד סוף העונה, כנראה. נפצעתי ביפו ולא בבית – אבל שם התעלמו ממני לגמרי. תאבסורד הגדול הוא שדווקא הרופא של הפועל ת"א, ניסה לעזור לי. מיפו לא קיבלתי עזרה – למעט החזר של כמה הוצאות קטנות. לאורי סויסה, השוער היה אותו סיפור והוא כבר משחק הרבה זמן".

מה אומרת יפו בנושא השנוי במחלוקת? – יו"ר האגודה, ישראל אשכנזי, סיפר על שחקן צעיר בקבוצה, שלומי לוי, שעבר את אותה בדיקה שלושה שבועות אחרי שנפצע ובשבועות האחרונים, ישב על ספסל המחליפים. בכלל, ביפו טוענים שמקור כל הצרות הוא הזנחה של לביא קוזניצקי.

ישראל אשכנזי: "הוא עשה מה שהוא רצה, הלך לרופאים פרטיים בלי אישור וקיבל החזר כסף. הוא הוצב ברשימת ההעברות על דעתו, עוד כשהיה בריא. זה לא 'פייר' מצידו לומר דברים באלו, כי הוא אף פעם לא קיבל יחס טוב כזה מיפו כמו העונה. אני רודף אחריו כבר יותר מחודש, כדי שיתן לי את ההפנייה שלו".

לאשכנזי היה עוד דבר מעניין לספר. לדבריו, כבר חודשיים הוא מחזיק בכיסו אישור מרופא שלביא קוזניצקי בעצם לא פצוע, אלא בריא ויכול לשחק. מעניין.

אשכנזי: "אני מאמין שהוא יכול לעשות מאמץ ולהתאמן, אבל כנראה זה עניין של אופי".

קוזניצקי: "שטויות! אני פצוע באמת. שמעתי את השמועות האלה מזמן וביקשתי מיפו שיבואו איתי לרופא כדי שיווכחו שאני לא מספר סיפורים, אבל הם לא באו".

בתחילת העונה, פנתה בית"ר ירושלים אל מכבי יפו וגיששה בעניין קוזניצקי. הירושלמים אף רצו שיצטרף אליהם למסע משחקי האינטרטוטו באירופה. יפו טירפדה את העניין.

קוזניצקי סיפר כי לקראת תום הסיבוב הראשון העונה, באה שוב פניה מעיר הקודש – אבל אז דחה אותה בגלל הפציעה. "מי יודע? – אם יפו היתה עוזרת לי, אולי יכולתי לשחק היום עם בית"ד ירושלים".

למרות שהשם שלו מדיף ריח של ותק הוא בסך הכל בן 20. בגיל 15 שיחק לראשונה בקבוצת הבוגרת. הפציעה הזו היא לא הפציעה הקשה הראשונה שלו. לפני שנתיים נפצע בכתפו במדי נבחרת הנוער בטורניר החורף ואז היה מנוטרל מפעילות ארבעה חודשים.

עד עכשיו היתה הקריירה שלו בקבוצתו כמו נרנרה. בקדנציה שלו בקבוצה הבוגרת, הובאו ליפו אבי ליברמן ואריה אלטר. את ההכנות לעונה זו, המל טוב, גילה יכולת טובה במחנה האימון של הקבוצה ברומניה. כשפורסם בעתונות שאריה חביב מועמד ליפו, הרגיע אותו המאמן ליאון קונסטנטינובסקי ואמר לו שזה שטויות. אבל אז באה הפציעה.

קוזניצקי: "מרכיב גדול בכדורגל הוא המזל ולי לא היה את זה, עד עכשיו. בסך הכל אני לא מודאג. אני עדיין צעיר. אני אוהב את מכבי יפו ולמרות הכל היחסים שלי עם כולם ועם ישראל אשכנזי בפרט, טובים. העתיד? העונה לא התעקשתי כמו שחקנים אחרים ביפו, על שחרור לקבוצה לאומית. אם אקבל הצעה טובה בקיץ, יכול להיות שאנהג אחרת". ■



לביא קוזניצקי, לשעבר שוער נבחרת הנוער, תקווה, הצטיינות – יושב עכשיו בבית עם "בטן מלאה" על קבוצתו, מכבי יפו ■ לדבריו, הוא פצוע בברך וזקוק לבדיקה מורכבת. התור נקבע למאי 88' ■ יפו: "מקור כל הצרות שלו – הזנחה מצידו "וחוץ מזה רופא אמר לנו שהוא בריא" ■ פרשייה מוזרה

לביא: "לי אין מזל" (צילום: עדי אבישי)

תחזיטוטו

שישו שכטמן

קדחת הטוטו

הפרס הענק בטוטו של השבוע שעבר, "הדליק" את כל המדינה. ניחושים בכ-18 מיליון שקלים, הורימו לספורט למעלה מ-2.5 מיליון שקל. נשלחו כ-700 אלף טפסים ויש להניח שאילמלא מזג האוויר הסוער, היו נשלחים עוד רבים.

בין הרבים שנדבקו בקדחת הטוטו, היו גם שתי בנות מת"א שמצאו שיטה חדשה למילוי הטוטו: הן גייסו לעניין את הכלב שלהן, "נושי". הניחו לפניו 3 מיני נקניק ולפי הסוג שבחר ראשון (כלב ממש מסכן...) רשמו 1, X או 2... בדרך מסתורית, שלא הצליחו להסבירה, הוא סימן להן גם כפולים ומשולשים...

התוצאה: בטופס של 2 משולשים ו-5 כפולים הצליח "נושי" לנחש 10. זה מה שמכנים מזל של כלב...

תחזית למחזור טוטו 18

1. הפועל פ"ת – מכבי חיפה. אחרי תקופה ארוכה, נראים חיוכים בשתי הקבוצות, שניצחו בשבת שעברה. שתיהן גם שיחקו טוב ולא רק ניצחו. נתחיל איפוא את הטופס השבוע במשולש, ונתפלל שלא ניכשל כבר במשחק הראשון.

2. בני־יהודה – הפועל ב"ש. גם זה קשה לניחוש. בני־יהודה עוד לא הפסידה במגרשה, מאז שחזרה לשחק בשכונה. באר־שבע עדיפה על יריבותיה כמעט בכל המשחקים ורק מתקשה להבקיע. מי שמשחק כפול, שירשום 1 X. אנחנו – משולש.

3. מכבי נתניה – שמשון ת"א. נוסף ליכולת, יש השנה לשמשון, שלא הפסידה כבר "מיליון" מחזורים, גם מזל... נתניה "ברחה" משאר הליגה, אבל לא שיכנעה בשבת האחרונה. משולש שלישי ברציפות.

4. הפועל כפ"ס – בית"ר י־ם. בשנה שעברה ניצחה בית"ר פעמיים 2–3. גם השבת צפוי משחק טוב, כמו שכפ"ס מציגה תמיד במגרשה. תאמינו או לא, אבל גם במשחק זה אני מציע משולש.

5. הפועל ת"א – הפועל לוד. הפועל ת"א החלה באחרונה לשחק טוב, רק שאיננה מבקיעה. לוד מתאוששת ולא הפסידה 3 מחזורים. שני הדברים יקרו בשבת. 1 סולו.

6. מכבי ת"א – הפועל חולון. הרכה לחץ נפשי יהיה על שחקני מכבי אחרי סדרת הכשלונות. כל תוצאה פרט לנצחון שלהם תהיה הפתעה אדירה.

7. הפועל יהוד – בית"ר נתניה. יהוד לא מציגה באחרונה את הכדורגל שהציגה בתחילת העונה. בית"ר נתניה כבר 3 שבועות ללא הפסד והקבוצה בקו עליה. פעם יהוד היתה אלופת התיקו... איקס סולו.

8. הפועל בת־ים – הפועל ר"ג. בת־ים תצטרך, כנראה, להילחם עד סוף העונה על המקום בליגה הארצית. הפועל ר"ג מציגה כדורגל לפי מצב הרוח. הקבוצה גם תלויה מאוד ביכולת שוערה. משולש.

9. הפועל חיפה – מכבי שעריים. החיפנים מציגים נחישות ורוח לחימה במשך כל הליגה. שעריים התאוששה מעט מן הפתיחה הכושלת, אולם לא תהווה יריב ולא תיקח נקודות בחיפה. 1.

10. מכבי עמידר – מכבי יפו. שתי קבוצות לאומיות לשעבר, שישמחו בסוף העונה אם יישארו בליגה הארצית. ליפו סגל צעיר ולא רע, לעמידר מגרש קטן שבו מכירים שחקניה כל גבשושית. 1 X.

11. הפועל י־ם – עכו. כמו שאנחנו רגילים על הפועל ירושלים: 2 X בחוץ ו-1 בבית. השבוע הם משחקים בבית... 1 סולו.

12. מכבי יבנה – הפועל חדרה. מכבי יבנה לא יודעת להחליט אם היא רוצה לעלות חזרה ללאומית או לבנות קבוצה לטווח ארוך. חדרה משחקת לפי מצב הרוח ולפי היריב. 1, 2.

13. חכח ר"ג – הפועל טבריה. לדעתנו, הכח תישאר עוד זמן ממושך בתחתית הטבלה. כנראה שמאוד מתאימה לה האימרה "הטבלה איננה משקרת". תיקו ומעלה לטבריה.

14. הפועל אשקלון – בית"ר רמלה. המשחק האחרון בטופס הוא מליגה א'. מוליכת הטבלה מתארחת אצל קבוצה שיש לה סגל שחקנים מצויין ואינה משיגה תוצאות. 1, X.

★ טבלות הליגה הלאומית והארצית מתפרסמות היום במדור היומי, בלקראת שבת



יובל ברדוגו מלוד (באמצע) מתקל את צבי גורדון ממכבי ת"א (משמאל), במשחק ההפתעה של המחזור הקודם, בו ניצחה לוד 1-0. בשבת לוד נגד הפועל ת"א (צילום: נאור רהב)

הצעות השבוע

שיטות מלאות

משחק	סולידי	הפתעות	הגיוני	לעשירים
1	1	2 1	2 x	1
2	1	1	x 1	x
3	x	2	x 1	1
4	2 1	x 1	x 1	x
5	1	x	1	x 1
6	1	x 1	1	x 1
7	x 1	2 1	x 1	1
8	x	1	x 1	2 1
9	1	2	1	1
10	x 1	2 x	2 x	2 x 1
11	1	2 1	1	1
12	x	x	x 1	2 x 1
13	1	1	2	2 x
14	x 1	1	2	2 x 1
שלשות	/	/	/	3
כפולים	4	6	8	4
טורים	16	64	256	432

שיטה מצומצמת

משחק	טופס	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	2 x 1	2	x	1	2	x	1	2	x	1
2	2 x 1	x	1	2	1	2	x	2	x	1
3	2 x 1	1	2	x	x	1	2	2	x	1
4	2 x 1	2	2	2	x	x	x	1	1	1
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
8	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1	2 x 1
9	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
10	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1
11	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
12	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1	2 1
13	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x	2 x
14	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1	x 1

שלשות 5
כפולים 4
טורים מלא 3888
טורים בשיטה המצומצמת 432

אלופות החורף

רשימה חלקית של הקבוצות שדורגו ראשונות במחוזותיהן, בסיום הסיבוב הראשון בליגת הילדים ■ קישון יזרעאל וגולן ירושלים במועדון ה־100

צבי גלפרין

רשמית, הסיבוב הראשון בליגה לילדים נסתיים – אולם בכמה מתזוות לא הושלמה התוכנית, עקב דחיית משחקים (מזג אויר). בכל זאת ניתן כבר לסמן את רוב "אלופות החורף". הנה רשימה חלקית:

בגליל העליון – נאות מרדכי/כפר בלום; בצפון – מחניים; בעמק הירדן – מכבי טבריה; בבית שאן – יזרעאל/עפולה; במפרץ – הפועל נהריה; בחיפה – מכבי יוסף; בחדרה – הפועל פרדס־חנה; בשומרון – גבעת־חיים מאוחד; בנתניה – אליצור מ.ס. נתניה; בת"א כ' – ערן פ"ת; בשפלה – אלון גבעתיים; במרכז – צפון בתים; בשרק – נס־ציונה; בירושלים – מכבי ים; בדרום א' – באר־טוביה; בדרום ב' – גפן שער־הנגב; בנגב – רכיבים.

התוצאות שנתקבלו מאיגוד הכדורסל:

מכבי בת־ים. משמאל לימין, שורה עליונה: אבי קיצוני, צחי רומנו, גבי חדד, עמוס ברכה, אבי חזן. המאמן מוטי טובי. שורה אמצעית: גל שלו, גולן ממונוב, אלי טליאס, דוד גוטמן, רן קריזברג. שורה תחתונה: דני לוי, דרור נחמיאס, בועז זילברמן, שוקי דהאן, רונן שייהנו. חסר: ישראל מועלם (צילום: משה לשם)

● גליל עליון: ג. עינות ירדן – דפנה 35-47, עינות ירדן – שדה נחמיה 25-59, דפנה – נאות מרדכי 48-52, הגושרים – ק.שמונה 30-68, הגושרים – שדה נחמיה 29-50, מלכיה – סאסא 34-42, הגושרים – קרית שמונה 68-30, שדה נחמיה – קרית שמונה 55-47.

● עמק הירדן: רמות גולן – לביא 41-50, רמות גולן – בני יהודה 46-21, רמות גולן – לביא 41-50.

● בית שאן: בית שאן – צעירי שדה אליהו 25-70, שדה אליהו – גבע 35-45, בית השיטה – מעלה אפרים 40-48, עין חרוד – גבע 42-43, קישון יזרעאל – קיבוץ יזרעאל 31-53, קישון יזרעאל – צעירי שדה אליהו 30-107.

● עמקים: מרנין טבעון – הרי אפרים 23-80, יפעת – עוגר עפולה 45-36, שומריה – מרנין 44-69, שומריה – ק.טבעון 15-84, קרית טבעון – נהלל 40-53, נצרת עלית – קישון העמק 25-68.

● חיפה: ק.אתא – עירוני מוצקין 39-45, ק. אתא – צור שלום 41-71, ק.ביאליק – קרית שמואל 16-78, עירוני מוצקין – שלום ק.אתא 10-54, יוסף חיפה – ק.שמואל 0-2 (טכני), יגאל חיפה – חיים חיפה 16-90, קרית ביאליק – חיים חיפה 5-59, יגאל חיפה – כפר גלים 40-55, קרית ים – הר הכרמל 43-47.

● נתניה: מ.ס.נתניה – געש 66-32, מ.ס. נתניה –כפר חיים 22-80, אבן יהודה – אליצור נתניה 10-33, בני בית יצחק – הפועל נתניה 20-48, געש – אבן יהודה 33-36, חרות – קובה נתניה 43-44, שפיים – מכבי נתניה 19-45.

● שרון: יחדיו רעננה – א.ס. רמה"ש 44-77, יחדיו רעננה – הפועל כפ"ס 45-47, שקד רעננה – צעירי הרצליה 33-72.

● פ"ת: דקל רעננה – בני צעירי הרצליה 29-51, דקרל רעננה – אריאל 31-93, הדס גבעתיים – הפועל פ"ת 24-64, אליאנס ת"א – מוריעים 25-42.

● דן: בית"ר ת"א – אליצור ב"ב 45-70, משה"ב ר"ג – מכבי בת ים 30-54, בני הרצליה – מכבי פ"ת 58-12, צפון ת"א – רמת ישראל 14-86, מכבי רמת אביב – רמת ישראל 53-12, רמת ישראל – סער ר"ג 41-44, מכבי רמת אביב – סער ר"ג 27-52.

● ת"א א': צבר ראשל"צ – דני רה"ש 41-78, אליצור בת ים – נוה דוד רמלה 27-51, אשכול פ"ת – נוה דוד רמלה 26-56, בני יהודה – נוה דוד רמלה 35-57.

● ת"א ב': ארז רה"ש – נרקיס הוד השרון 39-51, ערן פ"ת – נוה דוד רמלה 49-57, נוה דוד רמלה – שלום ר"ג 29-33, שמואל קרית אונו – הדס חולון 42-48, הפועל ת"א – אתרוג גבעתיים 0-2 (טכני).

● שפלה: צפון ת"א – הפועל בת־ים 0-2 (טכני), צפון ת"א – לב ת"א 24-88, צפון ר"ג – הפועל בת־ים 31-72, בני ברית יפו – מכבי יפו 50-63, בני יהודה – נוה גולן 40-47, נוה גולן – הפועל בת־ים 34-65, אורן חולון – נוה גולן 23-58, בני ברית יפו – הפועל בת־ים 45- 32-45, צפון ר"ג – הפועל בת־ים 31-72.

● מרכז: נוה מונסון – הרצל יהוד 19-67, אליצור ראשל"צ – יהוד 57-23, חרוב חולון – מרכז ת"א 49-54.

● שורק: נצר סירני – אליצור סלע ראשל"צ 48-50, הפועל ראשל"צ – סלע 45-54, אריה נס ציונה – נען 26-50, גבעת ברנר – הפועל ראשל"צ 46-48, נס ציונה – רימון ראשל"צ 26-30, רמת אליהו – מכבי רחובות 29-38, מכבי רחובות – כפר גבירול 28-48, עירוני רחובות – רימון ראשל"צ 36-41.

● ירושלים: גוש עציון – עוזאיל 18-36, גוש .עציון – בית"ר י־ם 47-31, אליצור י־ם – הפועל י־ם 48-66, גולן – אליצור י־ם 25-45, אס"א – מכבי רימון 34-44, גולן – מטה יהודה 5-105.

● נגב: דימונה – ערד 18-60, אשכול – מכבי ב"ש 20-56, גניש חצרים – הפועל ב"ש 37-42, עומר – רמת הנגב 37-38, רכיבים – עומר עומרים 42-47, עומר עומרים – תמר ערד 8-93.

ילדות

● חיפה: יפעת – בית יצחק 28-43, בית יצחק – נהריה 33-35.

● מרכז: בני הרצליה – מכבי רעננה 19-23, רמת חן – לכ"ן רמת השרון 19-25, אליצור ר"ג – רמת חן 11-31, הוד השרון – יחדיו רעננה 8-79, כפר הס שפיים – הוד השרון 22-52, הפועל ת"א – לכ"ן רמת השרון 12-42, בני יהודה – חרות 2-68, אליצור ר"ג – יחדיו רעננה 21-24, לכ"ן רמה"ש – אליצור ב"ב 0-2 (טכני).

● דרום: אליצור חולון – אליצור ראשל"צ 21-39, אליצור ראשל"צ – אליצור קרית שרת 31-46, אליצור קרית שרת – יהוד 16-29, אליצור קרית אונו – יהוד 15-58, בני יהודה – הפועל י־ם 26-34, הפועל י־ם – הפועל יהוד 23-29.

3 נקודות

ברוריה ביגמן

מדוע הסמיק ברגל'ה?

ברוך־כלל כנסים בהם משתתפים מאמנים ושופטים, טומנים בחובם "חומר נפץ". כך היה גם בכנס המשותף לשופטי הכדורסל ולמאמנים, בו נטלו חלק חמישים מאמנים, אולם רק חמישה מהליגה הלאומית. אחד הדוברים שהותיר אצל המשתתפים חיוך על השפתיים, היה "מר כדורסל", יהושע רוזין. מה שאמר המאמן הוותיק בתום לב, הביך מאד את השופט שאליו פנה. וכך אמר רוזין: "ברגל'ה מכביסט", והתכוון לבינלאומי החיפני יוסף ברגמן. "אני מכביסט", הוסיף רוזין והתכוון לעצמו. "העובדה שברג'לה נהג לשרוק נגדי ונגד הקבוצה שאימנתי, לא נבעה מכך ששנא אותי...", המשיך רוזין. למשמע הדברים הסמיק ברגמן והנוכחים פרצו בצחוק.

משה וויינקרנץ מאמן הנבחרת והפועל ת"א, יצא נגד חוסר האחידות בשיפוט, והביא נתונים על העבירות הטכניות שנשרקו. מוביל בדירוג שלו לשריקות לעבירות טכניות, הוא הבינלאומי טוד וורניק.

הנוכחים נזכרו בתקופה בה טופחו שופטים צעירים. המומחה לכך היה הבינלאומי יצחק פיסטינר שבני טיפוחיו נקראו אז "ילדי פיסטינר". סופר אז שהיו מאמנים שירעו מיד, למראה אחד מ"הילדים" הללו, שבמשחק שבו ישפוט, הם, המאמנים, לא ירוו נחת...

יהושע רוזין: "ברגמן נהג לשרוק נגדי ונגד קבוצתי – ולא משנאה" (צילום: עדי אבישי)

• • •

חלום של יהודי

שיהאן תומאס וובר, דאן 7, היהודי־הונגרי בעל הדרגה הגבוהה ביותר בעולם בקראטה, מתגורר 19 שנה בשטוקהולם ואינו מעוניין לעלות לישראל. הוא מעדיף לבוא לכאן פעמיים בשנה, לחודש כל פעם, ולהרביץ תורה בקראטיסטים הישראלים.

ב־1975 רצה לעלות לישראל, אך התחרט. "אם אחיה בישראל, ארוצץ עצמי לחיים בביטה. יהיה לי קשה ללמד קראטה בכל מיני מקומות בעולם, אם אומר שאני מישראל. הדלתות יסגרו בפני", אמר וובר (46) בעל אירגון "סאן שין קאן", רשת מועדוני קארטה המאגדת אלפי ספורטאים בשוודיה, צרפת, ישראל, גרמניה, פורטוגל, שוויץ ואיטליה. "מלך השולט במדינה חופשית, הוא מלך השולט בנעשה בה, גם מרחוק", הוא מסביר את הפילוסופייה המקצועית שלו. "אין לי מיליון דולר כדי לבוא ולחיות כווילה בירושלים. אני צריך להתפרנס מקראטה".

וובר, שהיה חבר הנבחרת הלאומית של שוודיה, ניסה לעניין את שלטונות צה"ל בתורת הקארטה שבה הוא מומחה. "בישראל לא רוצים לשמוע עצות מאחרים ובמיוחד מכאלו שאינם מעורבים. גיליתי, שכאן מאמינים רבים שהם יודעים הכל – והחינוך כאן הוא הטוב בעולם. וזה לא נכון".

זמן קצר לאחר שהגיע עתה לישראל, נחבל באימון. תאונת עבודה. יש לו "שנס" מרשים בעינו הימנית. שעה שהדגים תרגיל, טעה אחד מתלמידיו בתרגיל התקפה ופגע בעינו – אך הוא לא נבהל. "זה סיכון מקצועי".

למרות הביקורת שיש לו הוא חולם לקיים בישראל מחנה אימונים משותף לכל הקאראטיסטים היהודים הטובים בעולם. לדבריו יש כאלו בשוודיה, אנגליה וצרפת.



תומאס וובר: "אם אומר שאני חי בישראל, ייסגרו דלתות" (צילום: גרי אברמוביץ')

• • •

המתיחה שנשמרה בסוד עשר שנים

בשנות השבעים היתה קבוצת הנשים בכדורסל של הפועל רעננה, שם דבר בענף זה בארץ וגם רכשה מוניטין במערב־גרמניה, בזכות קשריו הטובים של מזכיר האגודה מרטין דרוקר. תודות לו היא היא הופיעה בכמה טורנירים בינלאומיים גדולים. עשר שנים אחר כך, "נמחקה" רעננה ממפת הכדורסל.

אוות ברויר, לשעבר שחקנית נבחרת הונגריה ושותפה לזכייתה באליפות העולם, לפני 25 שנה, השוערת חוה כהן והשחקניות האחרות של רעננה יפה וינר, רחל משרקי, אסתר טיירי וחברותיהן, פרשו מהמשחק מבלי להקים דור המשך.

לא מכבר יזמו וינר וכהן פגישה חברתית של כל הדורות בקבוצה. כמעט כולן הגיעו. היו שם כשלושים שחקניות ובני זוג. "אבי הקבוצה", מרטין דרוקר, התרגש מאד. זה היה, לדבריו, מפעל חייו. גם המאמן משה ברוך הופיע, הוא הצעיד את הקבוצה לתארי אליפות ולזכיות בגביע.

הסיפורים קלחו בשטף. המנהל יענקל'ה חן, נזכר בנסיעת הקבוצה מהאמבורג לקופנהגן, במעבורת. "היה לנו קצת משעמם", התנצל, ואז גילה סוד ששמר כל כך הרבה שנים: "המאמן ואני החלטנו למתוח את הבנות. הכנסנו כל אחת מהן לתא שלנו, לראיון אישי, ואמרנו שרק לא־בתולות יכולות להיכנס לקופנהגן. שאלנו שאלות מביכות, ואת התשובות, כמובן, אנחנו שומרים בסוד עד היום", הרהים חן את הבנות.

ומה לא שכחו הרעננניות מהנסיעות הרבות לחו"ל? – שרהל משקרי, למשל, איחרה תמיד לטיסות. מדוע? – "היא רצתה להתחתן" ואת איחוריה נימקה במלים: "כמעט התחתנתי".

"אי אפשר היה לכעוס עליה", נזכרו.



אוות ברויר: זכרונות של אלופת עולם

• • •

רק השלטים מוחלפים

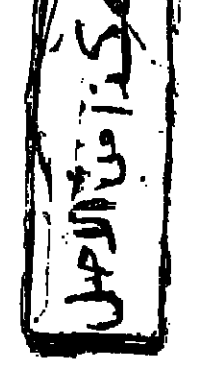
כחצי מיליון דולר תושקעו בבניית היסודות להיכל הכדורסל העירוני של מכבי רמת־גן. זה היה לפני כשלוש שנים, כשד"ר ישראל פלד, סיים את הקדנציה שלו כראש העיר. היום, כל מי שעובר בדרך לקניון איילון ומחפש את היסודות שנבנו, מגלה שהם כוסו בצמחיית פרא.

מכבי ר"ג כדורסל, מחפשת בית. איילת גיל, אשת מנהל הקבוצה, מספרת שהיא רואה כבר שלושים שנה כדורסל, קרובה לצלחות המכבית ומדי שנה שומעת את התקליט השחוק הזה על בניית ההיכל, בקרוב. בכל פעם היא מתרגזת מחדש. הסיבה – ראש העיר הדיום, אורי עמית, רואג להחליף מדי פעם את השלטים המבשרים על בניית האולם... באחרונה הוצבו שני שלטים ורודים, בכחול־צהוב, שדרות תמרים ברח' הירדן קודמות כנראה לאולם כדורסל.

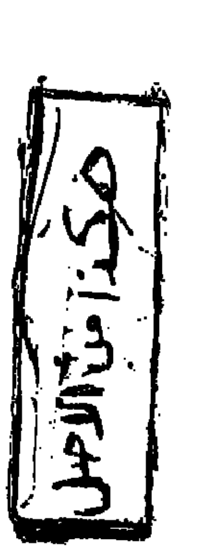
"אני מקווה שבעורי מהלכת על שתי רגלי ללא מקל, אזכה לראות כדורסל באולם הזה", העירה גב' גיל.



השלט. מדי פעם משתנה הכתובת. לא יותר מזה (צילום: עדי אבישי)









חלק מחברי קבוצת דורה נתניה אלופת ליגת הילדים בבייסבול הם ילדי אתיופיה המתגוררים במרכז קליטה בעיר היהלומים

חבלי לידה

ליגת הילדים בבייסבול – יש כבר דבר כזה בישראל ■ החלה כ"פרוייקט משפחתי" של משוגעים לדבר, שניצלו זאת גם "כדי לעשות עליה" ■ יש חלומות מרחיקי־לכת, כמו למשל: הופעה באולימפיאדת ברצלונה ב־92'

הליגה היא איפוא פרוייקט משפחתי. האב, עו"ד, נרתם למבצע – נודד מאז כמה פעמים בשנה ברחבי ארה"ב, לגייס למענה תרומות, בהיותה ארגון הפועל על התנדבות. משתתפי הליגה מחוייבים בתשלום סמלי של 15 ש"ח בחודש – "רק ממי שיכולים לשלם".

האמריקנים אוהבים את הבייסבול וכל מי שמוכן להפיץ אותו בעולם. התורמים לעמותת "ישראל־אמריקה בייסבול" מתלהבים בעיקר מהאינטגרציה הצומחת בעיקבות המשחק: "עשרים נערים יהודים מרמת השופט המשחקים יחד עם שלושים בני גילם הערבים מטירה – אין דבר שיכול לחמם יותר את הלב", מכריז האב הרוחני של ליגת הבייסבול הזו.

ויש גם קבוצה של בנות וקבוצה מעורבת של בנים ובנות, אמריקנים ועולים חדשים מאתיופיה: "באמצעות המשחק הם מקבלים ביטחון עצמי. הזדמנות שווה להצטיין ולהוכיח עצמם בחברה של ישראליים". זו בהחלט פעילות השואפת לצמצם פערים חברתיים. לגבי האמריקנים "בייסבול פירושו להרגיש בבית".

יתרונות המשחק רבים: "שימוש בתנועה טבעית, זריקה ביד אחת. הכדור קשה אך קטן, כך שכל אחד, גם ילד, יכול לאחוז בו. המגע הפיסי בין היריבים מינימאלי ולפיכך הסיכונים מעטים... זה משחק פאסיבי למדי: זורקים ומחכים שהכדור יגיע – בינתיים אפשר לעודד את הרצים, לשוחח ולפתח קשרים".

עונת הבייסבול מתחילה בישראל במארס ומסתיימת באוגוסט. האימונים במגרשי כדורגל ובמשטחי דשא כמו הספורטק או ליד ביה"ס האמריקני בכפר שמריהו. 20 מאמנים הוכשרו באחרונה במשך חודש במכון וינגייט על ידי הרב כהן, מקצוען, שבא במיוחד מארה"ב כדי להדריך בקורס הראשון מסוגו בארץ.

משחקי הליגה נערכים לרוב בימי חמישי. הצופים – בעיקר הורים וחברים של השחקנים. "אני מרבה לנסוע ברחבי הארץ, מגייס שחקנים במרכזי קליטה ובתי־ספר. מבחינתי, כל מי שרוצה יכול לשחק. בעלי כושר פיסי טוב וקואורדינציה בין העין ליד – הם בעלי הסיכויים הטובים ביותר להשתלב בקבוצות הליגה".

"יש התקדמות ונכונות מצד גופים שונים לתמוך ולהכיר בנו – אבל איש עדיין לא לקח אותנו תחת חסותו נמסחרית, עם כל המשתמע מכך בציוד, ביגוד וכו'". חבלי לידה. בינתיים אין בבייסבול הזה כוכבים, תיסמונת בייב רות' – מקצוען שבמשך 20 שנה ריתק מיליונים בארה"ב. "בעיתונות, מתלונן קאהן, לא מרווחים על משחקים חשובים בארץ ובחו"ל. גם הטלויזיה כך. רק לעיתים רחוקות מראים קטעים קצרים".

קובלנות לחוד – וחלומות לחוד: "ישראל רשומה בהתאחדות הבינלאומית שפועלת לקידום הבייסבול בעולם. ב־1992, ייכלל הבייסבול בתוכנית אולימפיאדת ברצלונה. אני מאמין שהילדים של היום, יהיו שחקני המחר, שייצגו את ישראל בטורניר האולימפי הזה". ■



קבוצת הבייסבול של שיכון בבלי ת"א. מימין: רנדי קאהן. משמאל המאמן אבי לבט.

גילה מצא

תשעה נערים בתלבושת אחידה – מכנסיים קצרים, חולצות מפוספסות וכובעי מצחיה – עולים למגרש. ב"בית" ממול נערכים היריבים, חמושים באלות, לקראת המירוץ סביב שלושת הבסיסים שמקיפים את המגרש. המטרה: להעביר מספר שחקנים רב ככל האפשר דרך הבסיסים, ל"בית". שם המשחק: "הקפות". בארה"ב זה הספורט הלאומי – בישראל הוא עדיין בחיתוליו.

הבייסבול – כדור בסיס – מתאים לילדים, נערים ונוער. בינתיים מצויים בישראל כ־300 שמתאמנים באופן סדיר בת"א, כפר שמריהו, טירה, נתניה, ירושלים ועוד. 14 קבוצות בליגה שמקיימת תחרויות על מגרשים מאולתרים ברחבי הארץ.

"מצאתי שהישראלים דווקא יכולים להצטיין בבייסבול. יש להם כישורים טבעיים: זריזות ומרץ", אומר ראנדי קאהן, 27, עולה חדש מטכסאס – היום, "היבואן" ומנהל ליגת הבייסבול הישראלית לילדים.

"ב־85' באתי לקרובי משפחה בבית יצחק. ניתקלתי שם בנערים משועממים, הבאתי להם כפפות, מחבטים וכדור והתחלנו לשחק". כך החלה הליגה ובעקבות זאת עלתה משפחת קאהן לארץ.



סיאט מלגה 1.5 1988
מכונית שתהיה גאה בה.

טכנולוגיה שתהיה גאה ב
בסיאט מלגה יושמה טכנו
הרכב המודרנית והמתקד
בעולם. ה"מלגה" מצויידת
מנוע "פורשה" חדשנית ש
בהצלחה ביצועים מעולים
דרישות חסכון קפדניות. ה
בנפח 1.5 ליטר מפיק 85
לבלימה מצוייד בתא שריפ
הבוכנה, מהלך קצר וגל זי
המבטיחים ניצול אנרגיה מ
וחסכון עצום בצריכת דלק
ליטר ל-100 ק"מ במהירות
קמ"ש. (תקן 80/1268-

במנוע הותקנו מערכות ח
כמו למשל: הצתה אלקטר
משוכללת; מרימי שסתו
הידראוליים המונעים צורך
בכוון שסתומים.
וחשוב מכל: מרווח הטיפ
התקופתי ארוך במיוחד: ח
לכל 15,000 ק"מ!

בטיחות מירבית
תשומת לב מיוחדת הקדיש המתכנן קרמן לנושא הבטיחות. הנוסעים במלגה מוגנים בתוך תא פלדה. מערכת מתלים נפרדים ומרווח סרנים גדול במיוחד מעניקים יציבות מעולה על הכביש. ההיגוי חד ומדוייק והנסיעה נעימה וחלקה גם בדרכים משובשות.

הגיעה: מלגה 1.5 INJECTION
100 כ"ס עם הזרקת דלק אלקטרונית
מחיר היכרות: 34,456 ש"ח
כולל מע"מ לא כולל הפקדה ואביזרי רישוי לפי מחירון החברה מס' 5/88

מחיר לדגם 1.5 G.L.
26,564 ש"ח
עפ"י מחירון מס' 5/88
כולל מע"מ לא כולל הפקדה ואביזרי רישוי

דגם GLX

תיבת הילוכים חדשנית
בסיאט מלגה תיבת הילו
"וורנר פורשה" אשר נוסת
עצומה על מסלולי המירו
באירופה לפני שהותאמה
והתוצאה: 5 הילוכים קרו
שמעניקים למכונית עוצמ
מוט ההילוכים הספורטיב
החלפת הילוכים קלה וחל

6 שנות אחריות נגד חלודה
סיאט מלגה עוברת טיפול מונע מיוחד נגד חלודה ולאחר מכן נצבעת ב-6 שכבות צבע.
לכן, יכולים מפעלי סיאט להעניק לה 6 שנות אחריות נגד חלודה.

GARANTIE 6 ANS
ANTI CORROSION
6 שנות אחריות נגד חלודה

נוחות סלונית שתהיה גאה בה
המבנה הקומפקטי של המנוע ורוחק הסרנים הגדול במיוחד אפשרו תכנון תא נוסעים גדול ומרווח לנהג ולעוד 4 נוסעים.
מצבי ההנהגה מחושבים לשלמות וכל מתג "יושב" במקום הנכון כדי להבטיח שליטה מוחלטת.
תא מטען ענקי תוכנן במיוחד לאחסון מרווח של כל מה שדרוש לטיולים משפחתיים.

סיאט מלגה 1.5 לבחירתך בגימור GL ו-GLX

SEAT MALAGA
עם מערכת מנוע פורשה
טכנולוגית המנוע המתקדמת בעולם

24 מוסכי שרות ברחבי הארץ:
מבטיחים לך שרות מקורי אמין ויעיל בשעת הצורך.

סוכנויות ראשיות: סעם אספניה אוטומוטורס בע"מ - תל-אביב, המסגר 43. טל. 03-338955/6. סניף חיפה, העצמאות 68. טל. 04-663730. סניף ירושלים, שלום ציון המלכה 12. טל. 02-02-228224.
סוכני משנה: שפילמן שרותי רכב - רמת השרון, סוקולוב 93 טל. 03-490683 **מכוניות גל** - השרון 35, הוד השרון. טל. 052-455857. **מוסך א.א.** - קרית שמונה, אזור תעשיה דרומי ת.ד. 446 טל. 069-49456, **נאסר א-דין** - שועפט, דרך רמאללה ת.ד. 35137 טל. 02-855543. **צח-אור** - קרית מלאכי, אזור תעשיה באר-טוביה מיקוד 70996 טל. 055-87878. **רעים** - אילת, אזור תעשיה ת.ד. 1166 טל. 059-78146. **צבאח סובחי** - דיר אל אסד (מול כרמיאל) טל. 04-987809 **גיל-קאר** - נתניה רח' ברקת 4 טל. 053-347970. **דרור** - אשקלון, איזור בתי המלאכה, מגדל אשקלון טל. 051-23368. **מוסך טורבו-גת** - רח' כסלו, אזור התעשיה, קרית-גת טל. 051-888850